

38483
399

പ്രമാലിക.

അറാം ഭാഗം

പ്രസാധകാരം.

എം. രാജരാജ് വർമ്മതന്ത്രവും എം.എ., ബി.എ.യും.

പ്രസാധകാരം കേരളവർമ്മതന്ത്രവും.

പ്രകാശകൾ

സോമൻ പ്രൊഫ. ബി.എ.

വിദ്യാവിലാസം പ്രസിദ്ധീകരണാശ,

തിരവന്ത്രപുരം.

1917

പാട്ടമാലിക

അനുവാദ ഡോ. എം.

— — — — —

പ്രസാധകര്മ്മാർ

എം. റാജരാജേഷ്വരമാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കാന്ത്
 എം. എ., ബി. എൽ.
 പന്തളം കേരളവാഖ്യന്തരപ്പരാം തിരഞ്ഞെടുക്കാന്ത്

പ്രകാശകൾ

തോമസ് പോൾ, ബി.എം.
 പ്രാഥുവിലാസം പ്രസിദ്ധീകരണാഭ്യാസ
 തിരവന്നന്തപുരം

(Copy-Right Reserved)

C O N T E N T S
പിംഗലൈഡി

പുറം	
ന	മ. ശ്രീരാമക്കർ ബാല്യം
ര	ര. വൈക്കണ്ണം
ഒ	ഒ. ബുദ്ധിവൈഭവം
എ	എ. ഭരത്യാപാലംടം
ഈ	എ. ആവരാജ്ഞാവത്താരം
മു	മു. ഭരാഗ്രഹം
മഖ	മഖ. അഭിഷ്ഠിക്കതനായ ശ്രീരാമക്ക്
മന	മന. ഭസ്ത്രഭാഷണം
മപ്പ	മപ്പ. മഹാസേന രാജ്ഞാവു്
മാ	മാ. ഒരാളുമാം
മര	മര. പ്രഭോധനന്നുവം
മര	മര. വിധിവിഹിതം
മന	മന. മഹീളപ്രധാന്മാർക്ക്
മഖ	മഖ. ക്രപാണ്യവസന്നാഹം
മൻ	മൻ. സിതാദർശനം
മപ്പ	മപ്പ. ബുദ്ധജനനം
മാ	മാ. കാട്ടതി
മര	മര. ഏഴ്ക്കവിടങ്ങെട ഭരംബാധനം
മൻ	മൻ. ഘുഡകാലാഹലം
രാ	രാ. സിതാവിലാപം
രമ	രമ. സൗത്രഖ്യനം
രഭ	രഭ. ദ്രോവർശ്ചനാഡാരണം
രഭ	രഭ. നൗഹംസസംഖാദം
രഭ	രഭ. ധൂതരാജ്ഞിസന്ദേശം
രഭ	രഭ. ആച്ചാസവാക്യം
രന്ന	രന്ന. കുചലക്കർ പുരപ്രാഞ്ച്
രഭ	രഭ. ദേവനാതെട ആവലാതി

പ്രത്യുഥാലിക

ആരംഭം

ക്രീഡിമന്ത്രം വാല്പാ.

ദക്ഷാമളമാരായൊരു ദോശാദരമായി
സ്രോമളനിറംപൂണ്ട ലോകാഭിരാമദേവൻ,
കാരണ്യാമൃതപൂണ്ടാപാംഗവിക്ഷണംകൊണ്ടും,
സാരസ്വത്യക്ഷതവാള്ളാലാപഹിയുഷംകൊണ്ടും,
വിശ്വപ്രമോഹനമായ ആപസന്നദ്ധ്യുംകൊണ്ടും,
നിഘ്നാശാനന്ദപ്രദദേഹമാദ്വംകൊണ്ടും,
വബന്ധ കദത്താംഖരചുംവന്നരസംകൊണ്ടും,
വബന്ധരഭതാംകരസ്സുംഹാസാഭകൊണ്ടും,
ഭ്രതലസമിതപാദാഖ്യംജ്ഞദയയാനംകൊണ്ടും,
ചേരതൊമോഹനങ്ങളാം ചേഷ്ടിതങ്ങളൈക്കൊണ്ടും,
താതനമമമമാക്കം നഗരവാസികൾക്കും
പ്രിതി നർക്കിനാൻ സമഞ്ജീവിയങ്ങൾക്കുമല്ലാം.
ഹാലദേഹാദേന സ്വപ്നാദപ്രത്മപാള്ളാകാരമായ്
മാദേയമണിഞ്ഞതിൽ പറവിടും കരളവും,
അഞ്ചുനമണിഞ്ഞതി മത്ത് ഇള്ളതരമായ
കഞ്ചുനേനത്രവും, കടാക്ഷാവലോകനങ്ങളും,
കണ്ണാലങ്ങാരമണിക്കണ്ണാഡി മിന്നിടുന
സ്വപ്നാദപ്പണസമഗ്രണ്ണാഡി മണ്ണാഡി,

ගොඳුලාභවන්නේ ඩියුමමෙනිකඹ්‍රං වෙත්ත්තකන්
 කාත්තසුපරමෙනිකජ්‍ර මයෝමයෝ
 කොත්ත්චාත්තිඉගොය කළුකාශොයාදූරාතවු,
 ඇත්තමාලකඡ පානමාලකඡොඳං පුණු
 ඩිස්ත්‍රිකොටාරසි ඡාත්තං තුළුසීමාලුන්නේ,
 අංගඡන්නේ, ටලයන්ද්, ක්‍රිජන්නේ,
 අංහුලියන්ද්කාං ගොඩිචුකරන්නේ,
 කාණුනාසදුජපිතාංබයෙරාපරිචාත්තං,
 කාණුවිකඡ ග්‍රුපුරන්නෙළනිව පාලතරං
 අභභාරන්ද පුණු ගොඩරමාදෙරාදුමා—
 රළභාරතෙන්චුත්තාන් ග්‍රුමැවිකු ගාමන්.
 ගෙත්තාවිශායිජාසාදුන්දයාරයායුයිජ
 පොත්තාතාර්මාගිනිතාගං ක්‍රිචුවිඥුනිගාජ.
 ග්‍රුත්‍යුංවය්චු ලොකවුමාගිචු.
 ඔපතිමාරුවුලුංකාශොවෙං රණ්ඩිචු
 සංයුතිකෙනාරවු සංයුතිචුග්‍රුමෙස්ඩ.
 ඩියිගිඟාගිනාය ඩාසිජුමහාදුනි
 ඩියිජුවකමුපානිචුග්‍රු බාලමාර
 ග්‍රුතිකඡොඳං පුගරංගන්නේපාංගන්ද
 සංඛ්‍යාතිකඡපසංඛ්‍යාතිකඡමුමමෙස්ඩ
 පාමායතු පාත්තාලෙගොරතුඥතමව
 පාත්‍රවයෙරං ගිජුජපාසන්ද තෙශයෙස්ඩ.

സകല ചരാചരഗ്രതവായും മതവിച്ചും
 ഭഗവാന് തനിക്കൊരു ഗ്രതവായും ചമണ്ടിച്ചും
 സഹസ്രപത്രഗ്രാത്വപൂത്രനാം വസിഷ്ഠൻറെ
 മഹത്പദ്മരും ഭാഗ്രമരും ചൊല്ലാവതോത്താൽ !
 ധനാദ്യവേദാംഗങ്ങാനിധിപാരഗനാരാധുന
 തനയന്മാരെന്നതു കണ്ണാട ദശരതമൻ
 മനസി വളർന്നാൽ പരമാനന്ദം ഷുണ്ട്
 മുനിനായകനെയുമാനന്തിപ്പിച്ചു നന്നായും.
 അതുമോദം വളർന്നജ്ഞിൽ സേവ്യസേവകഭാവം
 രാമലക്ഷ്മണമാരം കൈക്കൊണ്ടാരത്തുപോലെ.
 കോമളമാരായേധും ഭരതശരതുശ്ശമാർ
 സ്വാമിച്ചത്രക്കാഡാവം കൈക്കൊണ്ടാരനദിനം.

(എഴുത്തച്ചൻ)

ഡ. വൈക്കണ്ണൻ.

കൂലാന്തഭാഗേ തിര വന്നടിക്കും
 പാലാഴിതന്നിൽ പരിതോ വിള്ളും
 ലിലാഗ്രഹോദ്യാനസുവണ്ണിസാല—
 ശാലാളിങ്കളിനിലയാദ്ദെ കണ്ണാൻ.

നന്നാമൺഭാസുരക്കത്തുജാലേ
ചിനാംഗ്രൈക്കുഗ്രൈണികളിച്ച മേരും
ചീനങ്ങളാമുന്നത്തെസ്യയോഗ—
സ്ഥാനങ്ങളും തത്ര സുവേന കണ്ടാൻ..

അനന്തരത്തല്ലെയാ വിചിത്ര-
മനന്തനാഗസ്യുഹണാസൗഹിം,
അനന്തരം തത്ര മഹാസൗഹ-
മനന്തരാധിം മത്രവുന്ന കണ്ടാൻ.

രമ്യാംഗരാംഖാബീജഗദാധരമാ-
രമ്യാംഖുവാഹാസിതവിഗ്രഹമാർ
ചതുർഖ്ലജ്ഞമാരതിസൂന്ദരമാ—
രതിസ്പർശരൽ കൈസ്ത്വഭ്രംഷണമാർ ;

കിരിടഹാരാംഗദവന്നുമാലാ-
വിലോലപിതാംഖരഭാസുരമാർ
നിരക്കേവമാധവപാർഷദമാ—
രിരിപ്പത്രം രതമുഴുഫഷ കണ്ടാർ.

കുമേണ തുംഗരാത്തളജ്ഞാംഗത്തലേ
ക്ഷമാരമാലംകൃതപാർശ്വഭാഗേ
അമേധയനാനന്ദശരീരനാകം
ചുമാനെയും സാദരമത്ര കണ്ടാർ.

അനന്തരതം ത്രംഖുതനാരദാദി—
ഇനിആദ്യസ്തിവാദ്രാഗേലാം
മദനാഹരം കേട്ട വണ്ണതിമെല്ലു—
സ്ത്രീനാതാനാദ്രാഗ്നിമണ്ണത്രുചെന്നാർ.

(അനിതുജ്ജപതികം):

ന . ബുദ്ധിവൈദികം.

കാലങ്ങൾഡാവസ്ഥകളുറിഞ്ഞ പ്രവർത്തിച്ചാൽ
ചാലവേ സമീഹിതം സാധിക്കും സമസ്യയും
നല്ലതാമാരു ശരം മോചിച്ചാലോത്തരവൻ
കൊല്ലുമെന്നതും വരുമില്ലെന്ന വരുത്താനം;
ബുദ്ധിബാണാത്ത വിട്ടാലായതു ശരുക്കലം
ശ്രദ്ധാനുമാക്കിട്ടുമെന്നതു ഭോധിക്കേണം.
ബുദ്ധിക്ക വിശ്വേണം നല്ലതു ശോസ്യജ്ഞാനം
സിദ്ധിക്കും ശ്രാവ്യാദോഹം ദൈയങ്ങളുണ്ടെന്ന വന്നാൽ.
തന്നെട കായ്യും ലഭിക്കേണാമെന്നിച്ചിക്കുന്നോ—
ക്കിന്നതെ ചെയ്തിടാവു കായ്യുമെന്നാണെങ്കാകമോ ?
ഭാരവും ചുമനുകാണഡാടുന്ന ശരീരികൾ
വാരിയി കടക്കുന്ന കൂപ്പലില്ലട ചിലർ ;
നിചരെച്ചുന്ന വദിച്ചിട്ടുന്ന മഹാജ്ഞനം ;
യാചനംചെയ്യു പൊരുത്തിട്ടുന്ന ചില ജുനം
ദോഷക്കൾ പറഞ്ഞു ജീവിക്കുന്ന പല ജുനം
മനസ്സുംകൊണ്ടു ചിലർ വാസരം കഴിക്കുന്നു.
ഇങ്ങോടു ചത്തിക്കുന്ന മുഖ്യന്തരങ്ങളെ നന്നാ—
യങ്ങോടു നശിച്ചിച്ചാൽ ദോഷവില്ലെന്ന കേൾമ്പും.
കാട്ടതി പിടിപെട്ട കാനനം ഭഗവിച്ചാലും
മുട്ടിലെ വേരു വെള്ളപോകയില്ലതുലം,
പിന്നെയും മുളച്ചു പൊതിട്ടുന്ന മരങ്ങളും ;
എന്നതുകൊണ്ടു മതിയായില്ല വെരത്തിനു ;
ശരുശേഷവുമണിശേഷവുമുണ്ടുണ്ടും
ഗാത്രജീവം രോഗശേഷമെന്നിവ നാലും സമം,

ଆଲ୍ପମେଗାପେକ୍ଷିତୁ ପୋଯିତେଣାକିର୍ତ୍ତୁଣେ
ସପ୍ତଲୁହାଲଂକୋଣଟୁ ପଥ୍ରିତୁ ବେଳବ୍ୟନ୍ତିଟିଂ.

ଏଣାତୁମୁଲଭୁଲୁକଣେଜେ ଫ୍ଲୁଭୁଷମ
କିମେ ଶେଷିକାରେ ସଂହରିତ୍ତିତୁ ତୋଗଂ.

ଅତୁପତ୍ରି ପତଙ୍ଗେନାରମାକଲତପବୁ ଦେବଣ୍ଡ,
ସାପତ୍ରି ପତଙ୍ଗେନାରଂ ସାନ୍ଧ୍ୟପାପିବୁ ଦେବଣ୍ଡ,
କ୍ରୂଯବୁ ଦୁର୍ବେଳ୍ୟବୁ ଲୋଭବୁ ଦୁର୍ବେଳ୍ୟବୁ
ରୋଯବୁ ବିବାଦବୁମିହିଯଣ୍ଡିଂ ଦେବଣ୍ଡ,
ସତ୍ୱବୁ କ୍ଷମିତ୍ରକୋଣିତଣ ପତ୍ରକାଵେ
ଦୃଷ୍ଟିଯଂ ନୀକି କାଳଂ ସାଯୁଧାଭୂତଙ୍ଗେରଂ,
ସବ୍ରକମ୍ଭଣେଜ୍ଜ୍ଵଳାଂ ହଲିକଣ ଯିରହାକଣ
ସବସପତ୍ରିଂ ତନେର ହନ୍ତୁତତିଳ ପତମଦ୍ଧ୍ୟାର.

ପ୍ରାଞ୍ଚୁପେନ୍ଦ୍ରିଯଙ୍କାଙ୍କ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କଷେହା !

ରାଜୁଵିନ୍ଦ୍ରିଂଶେ ବନବାସବୁ ଦେବିତ୍ରିଷ୍ଟେ ?

ପଶୁପାଣ୍ୟବନାତଂ ନାଟ ବିକ୍ରିଣ୍ୟତିଳ
ସବୁରିତ୍ରିଷେହା ! ବୁଝ ସକଂ ପ୍ରାପିତ୍ରିଷ୍ଟେ ?

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କ ନୃତ୍ୟତାରଂ ଦେବିଯୈନ୍ଦ୍ରିତିଷ୍ଠବେ !

ଦେବଷତ୍ରିଂ ପଲତରାତ୍ରିତବାନାଯିଲାଯେ ?

ଦୁର୍ଲଭମ୍ୟାନମପକ୍ଷିଲ୍ଲୋକଷମାତ୍ରିତନ୍ତଷ୍ଟାର
ଉତ୍ତକଟପ୍ରକାଶବୁ ପ୍ରାଦେଵଣ୍ଡିଂ ବନା.

ଏଣାତୁକୋଣ୍ଡ ମମ ସତ୍ତାମିକଷମନତମନ୍ତର

ବନ୍ତୁ ପଶିପୋଲବେହାତ୍ରିତେ ସମନ୍ତରବୁ.

ସନ୍ଧିଵିଗ୍ରହମକୋଣ୍ଡ ଶର୍ତ୍ତୁସଂହାରଂ ଚେଷ୍ଟୁ
ସନ୍ଧିତୁ ସଭାନନ୍ଦଂ ସାନ୍ଧ୍ୟତଂ ସୁମଂଗଳଂ.

ശ്ര. ഭദ്രോപലാഡം.

അക്കാലത്ത ദ്രുതഗതനിൽ
 ചൊല്ലുണ്ടിടിന ബലഭദ്രൻ താൻ
 ചക്രായ്യെനക്കാണാഞ്ചെമു കൊ-
 വർക്കാരോട് വക്കാണവുമേരി;
 ‘നജുടെ സോദരനെങ്ങു ഗമിച്ചു?
 നമ്മെയെളിപ്പാനെന്നവകാശം?
 നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതൊരു നിശ്ചി പോവാൻ
 സംഗതിയില്ലതിനില്ല വിവാദം.
 പരമാത്മം പരയാതൊരു നിങ്ങെട
 ശ്രീരസി കല്പ്പ പതിപ്പിപ്പുന്ന താൻ.
 ഇന്നലെയന്നുമയത്തിനു മുന്തേ
 നദക്കമാരനെന്നിവിടക്കണ്ട് ;
 രാവേണാനും പോയെന്നാലി—
 നായമാരിവരെന്നതിയാണ്ടു?
 കളിഞ്ഞാരിവൻ മുക്കോളം ബേത !
 കളിഞ്ഞ കടിച്ച കടിച്ച മയ്യുറി
 തൊഴ്ഞു തുറന്ന മലന്നുകിടന്ന—
 നബളിഞ്ഞ കാലമുറഞ്ഞവതിനോ
 നിങ്ങെള്ളയിവിടക്കാവലിനാക്കി ?
 നിങ്ങെട നാശമട്ടത്തിഹ കൂടി ;
 ഇങ്ങെന്നയും തിഞ്ഞ വിഞ്ഞതികളില്ല—
 തിങ്ങേന്ന ഭൂത്യതമത്തുന്നില്ല.
 തിനു മട്ടിപ്പാനിനിങ്ങെന്നയാൽ വക
 വനു പിരിന്തു നജുടെ നാട്ടിൽ ;
 ഓന്നിനു കല്പിച്ചാലതു ചെയ്യു—
 നോന്നിനുമില്ലാത്തണ ത്രയതിപ്പാർ ;

തന്നപുലത്തുന്നവരെ വണ്ണണെ—
 മെന്നാളിയുമിവരവിയുനില്ല;
 തങ്ങെട തങ്ങെട സാമത്യം കൊ—
 ണ്ണങ്ങെന ചിലവു കഴിച്ചിട്ടുന്നതു—
 മെന്നാൽ ഭാവമിവക്ഷണായതു—
 മൊന്നുകലപ്പും ദേഹത്തറിയാം.
 പട്ടിണി രണ്ടു കിടക്കുന്നേരം
 പട്ടികളേക്കാൾ പരവരഭാവം
 കാട്ടി നടക്കം, കുറരം തിന്നാൻ
 ഗ്രോസ്സികൾ മുന്നേപ്പൂലെ തുടങ്ങം;
 ശ്രീകൃഷ്ണ ശകാരിച്ചാലോര
 ക്ഷണിതമെന്നതുമില്ലാതായി.
 കൊണ്ടാലറിയും പാണ്ഡായ കാലം
 കൊണ്ടാലും പുനരവരിയാത്തവനെ—
 കൊണ്ടായ വേലയെടുപ്പിക്കാമോ?
 കണ്ണ വാക്കുകൾ പറയുന്നവനിഹ
 ചെണ്ടക്കാരനത്തെനു ഭവിക്കും.
 കംസാന്തകനവന്നെന്നെന്നാളിൽ
 സംസാരികളാം നിങ്ങൾ കമിസ്സിക്;
 സംശയമില്ലതു ചൊല്ലിലെന്നാൽ
 വംശമൊട്ടക്കം ബലഭദ്രൻ തോന്ത്

(ക്ഷണ്ണുന്നന്നപിയാർ)

③. യുവരാജാവത്രാരം.

സമസ്യാജനതാമനസ്സുരസിജ്ഞങ്ങൾ സന്തുഷ്ടിയാൽ
സമാതിം വിടക്കന്നതാം സുദിനലോന്ന സഞ്ചാതമായു് ;
സപമസ്യകളെത്തി സർക്കുമിതവണ്ണിരാജ്ഞാനപ്രയം
ആമത്തിനിടയില്ല മേലിക്ക, സനാമയായു് മേറിനി.

സുധാക്കികഗണങ്ങൾതന്നുകൂട്ടുതമൊക്കെയോന്നിക്കയോ?
സുധാപുവസ്വബം സപ്രയം സകലജീവികൾക്കുള്ളുണ്ടോയോ?
വിധാതസ്വവസ്ഥാപ്രിതൻ വിത്തിവണ്ണംമുള്ളപ്രമാ-
വിധായകമുദ്ദിക്കയോ? കശലമോക്കിശ്വരതാകില്ലോ.

കമാരനെ ഹിമാലയപ്രിയതന്റെജുപോലുമ്പുസൽ-
ക്ഷമാദിഗ്രാണാഖ്യാമരിയ പ്രാഘ്യതീരേവിയാർ
സമാഴത്രുംഭാതരം മഹിതചിത്രയിൽ ഭ്രമിഞ്ഞ്-
കമാരനെന്നയോ! മഹാസുക്തതുള്ളതി പെറ്റിടിനാൽ.

പ്രഭാകരകലത്തിൽ നൽ പ്രമപരത്തിയുള്ളതെന്നാം
പ്രഭാവദരമാന്നിട്ടും രജുലാജ്യത്പരമേഖ്ലാംവിധം
ശ്രാഡ്യമിഹ വണ്ണിരാർക്കലമലങ്കരിച്ചുത്തരും
സുഭാസുരശരീരമാന്നദിതനായു് ശിശ്രൂക്കാശശരി.

അനന്തശ്രയനസ്യനാമരിയ പത്മനാഭൻ കനി-
ഞ്ഞനന്തപുരജ്ഞാതനാം യുവനപാലഭാശേഖവിൽ
അനന്തകശ്വരജൈ പ്രതിഭിനം വള്ളത്തിട്ടും, മി-
ങ്ങനന്തിരവർ മുല്ലേവരനു വിണ്ടുമുണ്ടായും.

(കപനക്കുള്ളി)

ମ୍ରୀତୁରାଗହିଂ.

କିନ୍ତୁ ପଣମକିଲିଫ୍ଟ୍ରୋଳ ମରଖୁକଣ
ଦେଖୁଥ କାନ୍ଦିବାରେନାନ୍ଦିଂ ମରିଯିଲ୍ଲ;

କିନ୍ତିଯତେବାନଂ ମରିଯିଲ୍ଲ ପିଳାଯୁଂ
କିନ୍ତିଯାଲୁଂ ମରିଯିଲ୍ଲ ଦୁରାଗହିଂ;

ରଣ୍ଟ ପଣଂ କିନ୍ତିମନା କେକ୍ଟାଲବର
ମଣ୍ଡିଂ ପତିଗେନ୍ଦ୍ରକାତମନୀକିଲୁଂ;

ଦୋହୁନତିନଂ ପ୍ରମନତିନଂ ପିଳା
ରାଜୁସେବିଲ୍ଲ ଦୁରାଗହିଂ ଲୋକଙ୍କ;

ରାଜୁବିଳାରେଚୁଣ ସେବିଚୁ ନିଷ୍ଠାଯୁଂ,
ପ୍ରାଜୁଂ ପରଞ୍ଜ ପଲରେଚୁତିକର୍ଯ୍ୟ;

କେକଣ୍ଟୁଲି ମେଲ୍ଲପ୍ରିଚ୍ଛବିବାନିଲ୍ଲାତେ
ଲୁକାରିଯକାରମାକ୍ଲିପ୍ ବାଣୀତିଂ;

ଧୂକିଳ ଵିରଳ ତଜ୍ଜ୍ଞ ନିତକଣବରେଯୁଂ
ଫୋକରେବାଳ ପୋଲୁମବସରମିଲ୍ଲଫୋଳ;

ଏତୁଯୁଂ ଦେବମାଂ ରାଜୁସେବାତିକ-
କ୍ଷେତ୍ର ଜୁନମୁଣ୍ଡତିନଂ ତୁଳିଯାନ !

ଫୁଲୋକଣ୍ଡଳାକିଯାଲିନ ନନ୍ଦାର
ଶୋକଣ୍ଡର ତୀରମେଳାଲ୍ଲାଂ ନିର୍ମାପିଚୁ,

ଫୁଲୋକଂ ଚମିଲ୍ଲାଂ ପଦଣ୍ଡଲ୍ଲାଂ ନିର୍ମିକ-
ମେକନ ଦୁରାଗହିଂକାଣତୁ ଚର୍ଯ୍ୟାନ ;

ପଢ଼ କିନ୍ତୁବୋଢ଼ି ସଙ୍ଗାଷମିଲ୍ଲିବ-
ନାନ୍ଦ ପଣଂ ତୁରି ଧୁଫେ ନିନ୍ଦିଲ୍ଲାଯାତ;

ପିରବାତ୍ରିଷ୍ଟେଲ କିନ୍ତିରେଣାକିଲୋ
ପୋରା ତରିବଜ୍ଞ କିନ୍ତୁବାଣାଗମଂ ;

ପାରିଲୋରୋ ଝାଙ୍ଗ ଓପୁରୁଣଙ୍କାଷିଵାଳ
ଜାରୋରୋ ବିତ୍ରୁକର କାନ୍ଦିନ ସନ୍ତତଂ ;

ଅନ୍ତର୍କଂ ପରିକଣା, ଚାନ୍ତଂ ପରିକଣା,
କହାନ୍ତ ପରିକଣା, ପାନ୍ତ ସାଧିକଣା ;

ଦୁର୍ବାରତ କାନ୍ତିକାନ୍ତ ଚିଲର, ନିନ୍ଦା
ବେନ୍ଦଂ ତତ୍ତ୍ଵଂ ବକିର୍ଯ୍ୟଂ ପାରିଦରନ ;

ପାଯନ କୋଣେ ମଲିଖୁବିକାଲମ-
ନାଯତିନଂ ଚିଲତଥ୍ରୀଂ ପିରିକଣା ;

ଅର୍ଥମଂ ଦେଖିମନାଳ ପଣଂ କିନ୍ତୁମେ-
ନାଯଯବିତ୍ରିଜ୍ଞାତଵାଳ ତୁନିଯନ ;

ବିତ୍ରୁକର ମରଇଜ୍ଞିତେଣ୍ଟାଂ ଘୁମା ତଳେ
ବେବତ୍ରଂ ପରିକଣାଂ ଓପୁରୁଣଙ୍କାଷିଵାଳ ;

କାରଣ୍ଯୁରାଜ୍ୟତଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲୁତିକରକଂ
ତେତନ ଗେନକଳ୍ପମଣ୍ଡପାରିକଳ୍ପଂ,

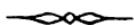
ସାରମାୟଜ୍ଞ ମୃତ୍ତିକର୍ଯ୍ୟଂ କୋଣାର୍କର-
ନୋରୋ ବିଯଂ ପଣଂ କେକକଲାକିନ୍ତିନା ;

ମରୁବାଦଂ ପରିକଣା ଚିଲର, ପିଳନ
ମରୁତେଜ୍ଞାରୋଗୀନ୍ତିକହାନ୍ତକଣା ;

ମରୁତ୍ରିକଜ୍ଞାନମରଚାରୋନ୍ତଂ ତେଣ
ମରୁତ୍ରିତ୍ର ପନ୍ତଂ ବଜ୍ର୍ୟଂ ପିନ୍ତଜ୍ଞନ ;

ଜ୍ଞାତିଷ୍ଠାନ୍ୟଂ ପରିଚ୍ୟବର ମିକଣୁ
ପାତି ରାଜ୍ୟଂ କେକଳୀକାଳ ତତ୍ତ୍ଵିଲ୍ଲ;
ଜ୍ଞାତକଂ ଗୋକିନ୍ଦ୍ରିୟବର୍ଷ ପରତତିନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ
କେକତବଂ ଫେକ୍ଟାଲ୍ ଏକାଟ୍ରିକ୍ସଂ ପଲ ଯଳ୍ଲ;
ଜ୍ଞାତିଷ୍ଠାନ୍ୟକାରନଂ ମରୁପାତିକଷମ-
ଶ୍ରାତୁର୍ଯ୍ୟମେରଙ୍ଗ ବେବତ୍ରିଗଂ ମରଦମାୟ,
ଏତୁଂ ମଟିକାତେ ବେଳେତୁ ନଳ୍ଲିପାଳ
ଶ୍ରେଷ୍ଠପାଳିକର୍କିଲ୍ଲୁଙ୍କ ସଂଶୟ.

(କାଣ୍ଡଗାନ୍ୟାଳ)

୭. ଆଭିଷ୍ଠିକତାଯ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ.

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନିରାତତାଟଳଂକୃତଂ ପାଠ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମନୋହରମହାମକଣ୍ଠେକାରେ
ଅନୁଯାୟମୋତମଭିଷେକନିଷେଵଣତି-
ନାରାତ୍ରପେତ୍ରମର୍ତ୍ତବୁଂ କନକାତ୍ରପୋଲେ.

ପରେଣେତିଫେର ବିଲାସି ବଦଳଂ ବିଲାସଂ
ତଣ୍ଡଳ କଣ୍ଠୀଲୁହୁରେନ ତତ୍ତା ତତ୍ତ୍ଵିଯଂ
ରଣକ୍ଷବିଂବମିତପାଟୁଥିଅ ମନ୍ଦୟ
ବେଳେତିକର୍କ ବେଳମନ୍ଦୟ ନିନନ୍ତର୍ଜୁଙ୍କପୋଲେ.

ମମାତତ୍ତ୍ଵିଯଳୁଗଣୀୟରେ ବିଜୁଣ୍ଡି
ମେମାଂଗଭତ୍ରୁତିଯର୍ତ୍ତିପରିଯାହମାଲା
ଅରୁ ମୋହିନୀଭବନଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁଣାନ୍ତକାଣେୟ
କେକମେତ୍ର ପିରଣ୍ଡ ନବକଂକମମନ୍ଦୟପୋଲେ.

ഭദ്രം പ്രവിരമണിമാലികയും വലത്തേ-
കയോൽത്തണ്ടുമെൽ പരിലലാസ തദാ തദീയേ
മെത്രതും ഇഗ്രാതിയരക്ഷണാദിക്ഷാക്കാർവാ-
നദ്രോതമാനതച്ചി ദേടിന കാസ്ത്ര പോലെ.

ശ്രീഖോധ്യമുദ്രയുമണിഞ്ഞ കരദപ്പയന്ത-
നാഡിപ്പടസ്സു സവിയേ നിഹിതം ബഡാസേ
ഉള്ളിൽത്തെത്തളിഞ്ഞു സുവദ്ദേ വള്ളതമന്നിഷാ-
വഴ്തിക്കൈ വിദ്രുമണിത്തരയെന്നപോലെ.

പ്രാകാദ്രുമാന്മ മണിമേവല ചുഴേ മേരും
മാഫേദ്രുതനാസുഷമാവലയം വിരേജ്ഞ
സാക്ഷിതമഹിമിലകന്റുക കണ്ട നോക്കം
നീഴുക്കണ്ണകലാവിവലന്തുവിയെന്നപോലെ.

സൗവണ്ണമേവല കലന്മ ലലാസ പുത്തൻ
ചുവാട മറപവനാകലിത്തന്തിയം
ദേവേദ്രുകാഞ്ചുകലതാമുടലിൽ പിണക്കം
ഴവന്തിമേധപടലിനെരിയെന്നപോലെ.

ചേണാത്തുമംഗ്രുകമലങ്ങളിലങ്ങിണണ്ണി
മാണിക്രൂരുപ്പരമയുവതരംഗമാലാ
മാനിച്ച മാത്തസുതൻ ചരതിച്ച ചാത്തി
ദ്രൂണിച്ച മാനസമലർദ്ദൂഢിയെന്നപോലെ.

(ഉണ്ടരാമാധനചർച്ച)

പ്ര. ദിശ്മി ദിശ്മാം.

എത്തുമെ ഫേതു വേണ്ട മനവമാക്ക യുമ-
കേതു വന്നതു പോലെ ലോകരെ പ്രീഡിപ്പിപ്പാന്.

സജ്ജുനം ചെയ്യാതപകാരവുമപകാരം,
ഭജ്ഞുനം ചെയ്യാരപകാരവുമപകാരം;

രാജുങ്ങേബയെന്നജ്ഞതെതത്രയും പരാധിനം
പുജനിയരാം യോഗിന്റുമാക്കമെഴ്തല്ല.

മുച്ചുയുദ്ധേജ്ഞാത കത്തി ലേഹനം ചെയ്തിട്ടുമോ,
മുവ്വുപ്പാന്വിശ്വർ മുഖം ചുംബനം ചെയ്തിട്ടുമോ,

സിംഹത്തെച്ചുനം പരിരംഭണം ചെയ്തിട്ടുമോ,
സിഡമാമിതകിലും സിഡിയാനുപാച്ചുനം.

നല്ല വസ്തുക്കാളില്ലാം നല്ലവരോടു ചേന്ന്
നല്ലവണ്ണമായുത വള്ളാതാമല്ലെന്നാകിൽ ;

നിന്മലം നദിജലം സാഗരന്തനിൽച്ചേരുന്നാൽ
നിവയയം പുളിച്ചുപോമെന്നതു കാണുന്നില്ലോ ?

സപ്പമെകിലും ഇണം സർപ്പത്രഷകൾ ചേന്നാൽ
ശില്പമാംവണ്ണം പ്രകാശിക്കുമെന്നറിഞ്ഞാലും,

ചന്ദ്രൻ രഘീ വെള്ളിക്കുന്നിനേൽ ചേതനേരം
സാന്തുമായുതിനടങ്കേറവും പ്രകാശിക്കണം.

സജ്ജുന്നാശക്ക ഇണമേറെമുണ്ടെന്നാകിലും
ഭജ്ഞുന്നാശക്കിൽ ചേന്നാലോകവേ നശിച്ചുപോം.

അണ്ണുനാചപ്പേരു ശരീരി രഘീകൾ തട്ടനേര-
മണ്ണുസാ കൃത്തു പോമെന്നതു വോധിക്കേണം.

നഷ്ടമാരുപകാരം ഭഷ്ടരിൽ ചെയ്യുന്നാകിൽ,
 നഷ്ടമാം സൃജാഷിതം ഭഷ്ടാത്രങ്ങളിൽ ചേന്നാൽ;
 കാട്ടപാത്രത്തിൽ ദയി പകൻ വെച്ചാലതു
 തുട്ടവാൻ നണ്ണാ? മഹാത്മരാമാക്ഷിഗ്രഹം!
 ഏതുയും മഹാവദന ചെന്ന തോദിക്കുന്നോലെ,
 ചീതേതാര ശവഞ്ചിനെ കൊപ്പുട്ടവിക്കുന്നോലെ,
 സാരസം പറിച്ചിങ്കു പറമ്പിൽ നട്ടുന്നോലെ,
 കാരഞ്ഞ നിലങ്ങളിൽ മാർപ്പെയ്യുന്നോലെ,
 ശ്രോവിന്നു പുന്നുബൈദ്യുതേമെ നേരാക്കുന്നതുന്നോലെ,
 കേവലം ബധിരൗ പാടു കേൾപ്പുട്ടിക്കുന്നോലെ,
 കണ്ണ കാണാതുള്ളിവൻ കണ്ണാടി നോക്കണ്ണോലെ,
 ഒക്കെ കുറതായുള്ളിവൻ കക്കണമിട്ടിനോലെ,
 ബുദ്ധിയുമൗദ്യായ്വും വിദ്യയുമില്ലാതൊര
 ഖണ്ണുനെ സേവിക്കുന്ന ഭോഷണന് വിചേഷിതം.
 ചട്ടനട്ടമങ്ങളിൽ സപ്പുത്തു ചേന്നാക്കുട്ടം,
 ചാതവാനിരാഴിയിൽ നക്കുത്തു വന്നാക്കുട്ടം,
 നല്ല രാജാക്കന്നാരിൽ ഭൂമന്ത്രി ചേന്നാക്കുട്ടം;

* * *

ഇങ്ങിനെ ശ്രാവിയ്ക്കു വന്നുകൊണ്ടുനിന്നും
 എങ്കുമേ വരത്തില്ല ഭഷ്ടസംപ്രക്കംഡുലും.

(പണ്ണേരഞ്ഞം)

മഹ

എ. മഹാസേന രാജാവു.

ശിവപ്രിയൻ, സപ്തമഹിരോധി, ഹിംസാ-
പ്രവർത്തനാഭുദ്ധത്ശക്തിയുക്തൻ,
അവസ്ഥയാലും ഭവി പോരിനാൽപ്പൂ-
ഡവൻ മഹാസേനപദാദിയേയൻ.

വിരിഞ്ഞ മാർ, വിസ്തൃതഗന്നരി, വൻക-
യു, റിഞ്ഞ തേളുറ്റിവയോത്താരഭ്യം
ധരിച്ചും ക്ഷത്രിയ ധന്മാണാ-
ധരിത്രിതന്നനായകഗന്ന തോന്നം.

ശരിയ്ക്കു സംഖ്യാഗമസാഗരങ്ങൾ
ധരിച്ചണപ്പായ മനസ്സിൽ നിത്യം,
കരിയ്ക്കു നാലാഴികൾ കരിയ്ക്കുട്ടത്തെ
വരിഷ്ണനം വിസ്തൃതമെകി വന്നെൻ.

ശരിസ്സിലാരാഗമ, മാതമനി ശ്രീ-
കരം സദാചാരമിവരിനാലെ
ഹരിന്നർ മട്ടാകില്ലമാധരാധി-
ശ്രീരക്കലില്ലാ വിഷദേക്ഷണത്പം.

അമായമായും മനുവിചാരമാന്ന-
മമാന്തമെന്നു നയമാചരിച്ചും
അമാനഷ പ്രാഭവരിതി കാട്ട-
മമാത്രാരാത്രും ഭരിച്ച ഭേദം.

ശരിപ്പുട്ടം വിപ്രവരാന്വന്തി-
ക്കുാരിക്കാലും താഴ്വ വരാത്തെ തന്നെ,
ഗരിഷ്ഠ തമന്ത്രികൾ സർപ്പമന്തിൽ-
ചുരിച്ച പോലുണ്ട് തീപക്ഷപാതം.

ଉଣଙ୍ଗବନ୍ଧ ନିର୍ମଳିନ୍ଦ୍ରିୟ-
ଯିବେଶ୍ବର ମାତୃଶିଳର ଶୋଭାପୁଣିକ
ଆଜିନ୍ଦ୍ରିୟ, ମିତରଙ୍ଗ, ଫେର-
ହୃଦୟରେଣ୍ଟାଲଂକୃତନାଥିତନ.

କରାର ଶ୍ରୀକୃତିତ୍ୱରେ, ଏବା-
କ୍ଷାରାର ଶ୍ରୀକୃତି ମନ୍ଦିରାଳୀକଣୀ,
ନିରାକଳଂ ଦୁନ୍ତିରେଣ୍ଯାଶ୍ରୀନ୍ଦ୍ରିୟ
ଚିରାଯ କାତରାନବନେଶ୍ଵିରେ.

କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ଶ୍ରୀକୃତି ବେଳ୍ପୁରେ
ପରିଦର୍ଶନ ଶ୍ରୀଲିପ୍ତିରେଣ୍ଟାଲେ,
ସଯତନମାଖ୍ୟାତ୍ମକତି, ତଣ୍ଠର ପରେ
ଶ୍ରୀଯତେଜେତରରେ ଜ୍ଞାନିତ୍ୱିତାତ୍ମିକାଙ୍କୁରି.

ନନ୍ଦେଶ୍ଵରରେଣ୍ଟି ଶ୍ରୀନିତି-
ପ୍ରଯୋଗମାନ୍ତାପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦରେଣ୍ଟାନ୍
ନନ୍ଦେଶ୍ଵରରେଣ୍ଟି ପିଣ୍ଡାତ୍ୟାତ୍ମକ
ଜ୍ଞାନେଶ୍ଵରରେ ନନ୍ଦି, ମହାଶ୍ରୀ ପୋଲେ.

ପର୍ବତ ପରମାନ୍ତର ପରମାପ୍ରଭୁ
ନମଦିତ୍ତ, ଓହ୍ୟାରାହିଭ୍ୟାପୁରସ୍ତୁତି
ତତ୍ତ୍ଵରେଣ୍ଟିରେଣ୍ଟିଲବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ-
କ୍ଷୁଦ୍ରିତିନାନ୍ଦ ତଣ୍ଠର ନନ୍ଦରେଣ୍ଟିଲବନ୍ଧ.

ଭୂରେପରାରକୁମରାରବ୍ୟାପ୍ତି,
ପୁରାଣରେଣ୍ଟିରତତପରେ
ଯରାଯିପନ୍ତ କଣ୍ଠିତ ରଣ୍ଟମାକଣୀ
ପରାତମବିକଷଣ୍ଟ, ପରେଯାତମବିକଷଣ୍ଟ.

ಹೃತಕಳಿತ್ತತಾನ; ಸುರಾಸುರೇಗ್ರ-
ಹೃತಕಳಿತ್ತಪ್ರಾಣಿ ನಾಯಾಭಯತಾತ;
ಪೆತಕಿ ನಿತ್ಯಂ ವರವತ್ತುಽರಂ,
ಚುತಕಿ ಮರಂ ವಿಲಾವತ್ತಮವಡಿ.

ವಿಲಪ್ರಾಂ ನೀತಿಯ ಮಂಗಿರತತಿ
ಸಪಲಪ್ರಸಂರಹಕಂ ಚೆಯ್ಯಿ, ಪಿನೆ
ಹಲಪ್ರಸ್ಥಂ ವರರಾಜುಮಂ ಷ್ಟು-
ಣಲಪ್ರಮಾಞ್ಜಿಶ್ವಿತ ಲಬ್ಯಾವಣಂ.

ಅರತಾನತಮಾಮಾಸ್ಯಾಯಾದನ, ಮಂ-
ಪ್ರತಾಪರಾಂ ಮರಂ ರ್ಯಾಪಾಲರಾಜ್ಯಾಂ
ನತಾಪ್ರಾಂ ನರಾಯಕಂ ರ
ಸಿತಾತಪತ್ರತಣಲಿತ್ತಾವಿಶ್ವ.

(ಮಿತ್ರ ಶಾಸನ)

೨೦. ಉರಾಗ್ರಮಂ.

ತತತತಿಕಳಿಲ್ಪಜ್ಜ ಕ್ರಿಕಿಲೆತತಿ_
ತತತತತರರರಯಾಶ್ವಿರಂ ತ್ಯಾರಿಣತಾತ್ರಹಿ.
ವಿತರತಾಢ ವಿಹಗಣಂ ಫೋಡತತ್ತ-
ಪ್ರಾತಜಾತಜಂಪಡಿ ಕ್ರಿಕಿ ಸುಸ್ಪಂತತಿತ.

ಹರಿಣಿಕಂ, ಚೆಷ್ಟಮಾಂಕಿಂದಾಣಣ್ಣಾಂ
ಹರಿತತಣತರ ಮಲಪಣಣ್ಣ, ನಾವಾತ
ಅರಿಮಯಾಂಡಲಾಹೆ ನಹಿ ಮೊತ್ತಿ_
ಚ್ಚಾರಿಂದಂತ್ತ ಕಿಂಗ ಕ್ರಿಕಾಯಿ.

മുണ്ടുകയ മുനിഗ്രതച്ചർക്കും
പ്രണവമനോഹരമന്ത്രമോടു കൂടി,
മണമിളകിട്ടമാജുഫോമധ്യമം
ക്ഷണമവിടെന്നടവെന്നിങ്കേ പടൻ.

ഉടനിരവിലുഡിക്കമസ്യകാര—
ചുട്ടുടെ മുന്നണി-സുത്രധാരനായി,
സുടമനുപമധ്യമമാഞ്ചുമോട്ടി—
തടമതിലെപ്പുമണ്ഠംഗമുള്ളസിച്ച്.

തളിതകൾ പുതു ഫോമധ്യമമെറി—
ക്രഷ്ണിരവനാ പൊതിഞ്ഞപോലെ തിന്റു;
ലളിതയുടെ മുഖത്തു കോരി വിഴ്ഞ്ഞും
ചളികൾ കണക്കാൽ ചെറിട ഗോഷ്ഠിയായി.

മുനിസുതകൾ, കടംനിരച്ചു വെള്ളിം
തനിയെ വഹിച്ചു ഗമിച്ചു പാത തനിൽ
അന്നിതരതചിത്തോധനവേ പുണ്യം—
വനിയുടെ മഞ്ഞളുള്ളഫാരകാനിങ്കേനി.

മരവിതികൾ നന്നഞ്ഞതൊന്നു ദേശരാജ്
മരനിരതൻ ചെറുകുപ്പുദേശരുമെംപ്പും
തരമോടു മുനിബാലരിട്ടെത്തല്ലോം
തരണി മരഞ്ഞളവിൽ തിരിച്ചെടുത്തു.

വകതിരിവിയല്ലും മഹർഷികന്നു—
പ്രകരമൊടക്കാത്തു വള്ളൻ കാരണത്താൽ
അകല്പിഷ ഹരിനാമകീത്തനത്തെ—
സുകനിവഹം സ്വാഹ ദംഗിയോടു പാടി.

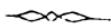
ବିଲ ପେତକିଯ ପଣ୍ଡଳାଳ ତୋରୁ
ବିଲଶିଳ ମଂଗଳତିପପ୍ରତିଯାଫେ,
ବୟଲମାଟ ପରଦିଜୁଲୁଙ୍କ ପୁରତ୍ର
କଲତମିତ୍ତକଳାକ୍ଷମନୀ ନିକି.

ବିଟପିକଳୁଟତିଞ୍ଚମନ୍ଦିଲତିକ
ପତମଗତମତିପଲାଖୁଣ୍ଡିଗାଫେ,
ଉଦଲୋଜି ବେଳିବାକି ମାତୃନୀରୁ-
କ୍ଷତଯ ବୟୁଟିକରୁ କାନ୍ତରେତୁଣ୍ଡ.

ପମତକରୁ, କୁମରଙ୍ଗରୁ, ଡକ୍, ବେନ୍ୟୁ, ତୋ,-
କୁମତତେଚୁରିବେନ୍ଦ୍ରାତ ହୋମସାଯଗଙ୍ଗରୁ
ପୁମତଲବୟାବୋତକିବେପ୍ତିନ୍ଦ୍ରୀଯୁ
ଶୁମ୍ଭୁରଗାତ୍ରିକରୁ ତରୁ ସଂଭ୍ରମିଷୁ.

ଚେରିଯ ଦୁନିକିଟାଙ୍ଗରୁ ବେତ୍ତି ଦୟ-
କ୍ଷରିକଳାତ୍ମିକ ବିଲକିଲେନାଟ୍ରକଳ
ଆରିପୁତର୍ଯ୍ୟାତ ଘୁର୍ଯ୍ୟଗାରିମାରୁ ତ-
ନାରିକିଲିଜନୀ ହରିଙ୍ଗିବଣ୍ଗରୁ ଚେଲ୍ଲି.

(କବନକୁତ୍ତବି)

ମମ. ପ୍ରତ୍ୟୋଯଗଙ୍ଗ୍ରୁ ପୁ.

ନିର୍ଯ୍ୟାକମେତ ହୋଲାର୍ଯ୍ୟକଶିତକ
ବିଭବତିଗ ରୂପାନ୍ତିକେ ତତ୍ତା
ସତ୍ସମୁ କଲତମାର ଚେଲ୍ଲିଗାର
ଭେମରୁତତି ପତିମାତ୍ରିକର.

“അവ്യാമചാരികൾ, ഭവദ്രശ്ല്ലതൻ
സിമവിട്ടോരു എഴുപ്പു വനിടാൻ,
സോമന്ത്രമരഹമവാരി രാശിയിൽ—
കാമമിരപ്പാഴതലക്കിട്ടുന്ന തെ.

തട്ടി തക്കപ്രമ ഭവാനഗ്രഹമുൾ—
ക്രട്ടികൊണ്ട് ദ്രോഗമെന്ന കാണ്ടകയാൽ
ആട്ടിണങ്ങി നവരക്ഷ്മപഞ്ചജ്ഞ—
തപിട്ടിയനിത്രയാചലാനനം.

വൈപ്പുമെന്നയരചന സപകാന്തിയാ—
ലള്ളന്നിണിയെഴുങ്ങേണ്ണിലെന്ന താൻ
കിള്ള വിട്ട നിത്യപിച്ച മരമൻ
വിള്ള വച്ചലകിൽനിന്ന് വാങ്ങിനാൻ.

ഒഹ രസാധിപ ! ഭവാനദിപ്രക—
സ്ത്രാരഗസ്യദ്ധപഹാരമാക്ഷവാൻ
ദപാരസിമീനി തരമാധിടാതെയി—
സേരമുണ്ട് മതവുന്ന മാതതൻ.

താവകാക്ഷി കുത്രക്കത്ത നർക്കവാ—
നാവത്രം ഗഗനവാരിരാശിയിൽ
ദേവദാശർ തരണിക്കളിക്കിതാ
ഭ്രമലാനക ! തൃടന്നിട്ടുന്ന തെ.

ഹന ! ദിപ്പുഹരിപാദസംഗ്രഹയം
വന്നതമറ്റുകല്പമാരു ചെങ്കയാൽ
സപന്തമിശ്രംബം ഷൈത്യാഭാസ്പദമായ
ചന്തമാന്ന തവ ഭ്രമിയിദ്ദിനാം.

ଛାତ୍ରଦେହ ପଶିଯକଣିରିଷ୍ଟିଲୁଙ୍କ
ଚିନ୍ତମାଂ ତବ ଛିଜ୍ଞାପରାକ୍ରମ
ଆଗ୍ରା ପାତ୍ର ଦୟମାନୀଗାନ୍ଧିକରା
ମିଗ୍ରାବମାଟଣାତ୍ମିକୁଳ ତେ.

ସାରସାନ୍ତ୍ଵିତ ବିକାଶ ଦୃଶ୍ୟିକିତ
ଫ୍ରାରମଣ୍ଡଲରଙ୍ଗନ ଭାଗମାନ
ସାରମାଂ ତବ ଦ୍ରଗବ୍ରେଜ୍‌ପାତ୍ରବୁ
ଦେୟରମାକିତ ନିତରାଂ କୃତାତ୍ମନାଂ.”

ସାପଦ୍ୟାନମହର ଚେଲ୍ଲିଟିଳନତା—
ମିବ୍‌ଚଲ୍ଲୁ ପଶିଫୋତ ଶ୍ରୀବିକଣେବ
ଦେବଦେବ ! କମଲାକଷ ! ପାହିମା—
ମେବମୋତିରୟତ୍ତନେବର ମନବନ୍.

(ଉମାଜକରଣ)

ମ୍ର. ପିଯିପିହିତଙ୍କ.

ହୃଦୟିତ୍ତ ଲଭିକେଣମିନ କାଳଂ ଦେବଣଂ
ଅନ୍ତରେତ ଦେବିକେଣମତ୍ତନାଶଂ ଦେବଣଂ;

ହୃତି ପିଯି ପିଯିଚୁତି ପ୍ରାଣିକର୍ତ୍ତକୋକଣେବ
ହିତମହିତମଜିଲୁଙ୍କ ଲଞ୍ଚୁମଫ୍ଲେତୁମେ.

ତତର ଚ ହିରଣ୍ୟରାଂ ତତପମ୍ବନ୍ତ ଚିହ୍ନାନ୍
ତବ ଦେବନମତ୍ତୁଯଂ ସତ୍ୟମଫ୍ଲୋଙ୍କାବେ!

ଅନନ୍ତରତମଂବର ନିନା ଦୁରନ୍ତମାଂ
ଅନ୍ତରିଯିଲେ ପୁତ୍ରାନ୍ତମାକେ ଶ୍ରମିଷ୍ଟବନ୍,

പട്ടതരവിൽവുന്നാം മുയ്യൻ പാഠത്തിൽ
അടിപെട്ടഭർത്തിക്കലേന്നോത്തേകാർക്ക് ഭവാൻ.

വലിയ കൊലയ്യാക്കളും ദേഹാരസസ്ത്രങ്ങളും
ബലികളിവരെക്കിലും മാറ്റംമാത്രം,

വചനമതു കേൾക്കയും തല്ലകൾ കൊൾക്കയും
അവരുടെ നിയോഗരൂപം നിന്ന കൂർത്താടിയും,

രിവഴിവും ! തരക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെയും
നതിലോരുത്തെന്നും ശതാംശമുള്ളക്കഷ്മില്ലാത്ത നാഡി

സകല ഭ്രവനങ്ങളിൽ എപ്പോഴേക്കും-
പ്രകടതരമുത്തിയാം സൃഷ്ടിനം ചന്ദ്രം

ങ്ങ ദിശിയിലഭ്രഥോ? രാഹ്യവാക്താന്തര
വിരദ്ധാട പതിച്ചുണ്ടിട്ടുനില്ലയോ

സലിലനിധിവാരിതന്നുജ്ഞാനങ്ങൾക്കും ചീറ്റ്
സുലത്തിനുവംച്ചുണ്ട് സന്തതം ഘടുന,

വലിയ ഇലപ്പള്ളവുന്നങ്ങളും വനിക്കു
വലകളിലക്കുപ്പു ചാകന്നതായോ?

സകല ദിശി മേഖുന സവജ്ഞകളും
സപദി വിഷയാനഫല ചെന ചാടി ദ്രോതം,

സന്തതമപി വൈനു ഭസ്തികിക്കിം ദ്രഡം
സുവമസുവമനന ദോന്നന്തം നിഷ്പലം.

(പഞ്ചത്രം)

ମୟ. ମାତ୍ର୍ଯୁଇ ପୁଣ୍ୟାଦ୍ୟ.

ପରିମଳାକୁତିଯାଂ କୁତ୍ରହଲଂ
କଲଗ୍ର ଏକଲାସଗିରିଫ୍ରେସାଗବିଳ
ଉପାହରିଚ୍ଛାର କମଲାଭିଭବିମାର
ବିପାହବେଶେଷାଚିତକ୍ରେଷଣଙ୍କେ.

ଅବରଦରୀଯେଲ୍ଲାମହର ପେରିଲାଭରଂ
ନିନ୍ଦ୍ରା ମାତ୍ରଂ ପୁରବେବର ବାଣୀଗାନ୍ ;
ଅବଗ ପିଳନ ସପବିଭ୍ରେଷଣଙ୍କ ତାଙ୍କ
ଚମଣ୍ଡା କଲ୍ପାଣାବିଭ୍ରେଷଣଙ୍କର୍ତ୍ତାଯ୍

ବିଜ୍ଞାପି ଏବଣ୍ଣିକଜ୍ଞିତାଯାଂଗରାଗମାଯ୍ ;
କପାଲର ନଷ୍ଟାତ ମୃଦୁମାଲଯାଯ୍ ;
ଉଚ୍ଚତେତାଂଗତ୍ତକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତର୍କକଷଣଂ
ତତ୍ତ୍ଵିତ୍ତର୍ଥକର୍ତ୍ତବ୍ୟିତ ବେଶ୍ମିଯାଯ୍ ;

ଭୁତିଗ୍ର ମିଳା କନ୍ଧକାଣ୍ଠିକୋରକଂ
କଲାନ୍ତାରକଗମଣି ତଳନ ଗୋରିଯିତ
ଯହିଚ୍ଛ ସିନ୍ଧୁରସକ୍ଷଫିନାଳ
ଚମଚ୍ଛ ପୋକିଶ୍ରେ ବିଲାସମୋଦିତେ ;

ଶରୀରଭାଗତିର୍ବାରାରିତନିଲ୍ପଂ
ଯତ୍ତିତନୋତ ଗାନ୍ଧେଜ୍ଞାକାନ୍ଦେ
ସପାରୁପମାତ୍ରଂ ହେ ! ମାରି ; ପତିଯିତ
ପ୍ରତିଚ୍ଛରଣଙ୍କିର୍ତ୍ତା ପୁଣ୍ୟବଳ.

କଳ୍ପଶଳକ୍ଷୟବକାଶମୌନିତେ
ତିଜ୍ଞକନ୍ଦୁର କାଳକ୍ଷେତ୍ର ଲ୍ଲୁବିତନନ୍ଦିଲ୍ଲୁଲ୍ପଂ
ବିଜ୍ଞାପିତ୍ତଂ ବେଶତିରେ ଆଚାରେବାନ୍
ଶ୍ରୀଯାମଣି ଦେଇ ବେଶମୋ ?

ହୁଲ୍ଲିମତୁରୁତ୍ତମାୟ ରିତିଯିତ
ଯରିଛୁ ବେବ୍ବାହିକବେଷମିଶ୍ରପରମ
ସପ କିଂକରୋପତ୍ରମାଂ କୃପାଣିକ-
ଝୁକତ୍ର ପାଞ୍ଚାଳ ପ୍ରତିବିଂବିତଂ ମବଂ.

ସପକ୍ଷତିଯାତ୍ର ଦେହମେତୁକି ବାହାନୀ-
ବୈଚ୍ଛ କେଳାସମିତେଣ ଶଙ୍କୁମବିଂ
ପୁଷ୍ପେଣ୍ଣୁପୁଷ୍ପତିତ ଵିରିଚ୍ଛ ମେତମେତ
କରେନି ଦେହଠ ଯୁତନାନ୍ତିଷ୍ଠାନାୟ.

ସପବାହନଂ ପାରମୁଲଣ୍ଡି କଣ୍ଟାଯଳଂ
କଲ୍ପଣାଫେ କାନ୍ତିଯେଷ୍ଟଂ ଥବଣ୍ଡାଳ
ଅବଶେଷ ପିନ୍ଧିଷ୍ଠକିନ ମାତ୍ରଦେଵିମାର
ନିରତିଯଦ୍ରୂପାଳ ଗରାନତିଲଂବୁଜଂ.

ସୁବଳ୍ଲିବଳ୍ଲାନ୍ତିରାମବକ୍ଷ ପିନ୍ଧ-
ଷ୍ଟକ ମହାକାଳୀ କହାଲାନ୍ତିଷ୍ଠା
ବହାକ ପୁଣ୍ୟକିଲିଙ୍କ ମିଳ୍ଲୁଂ
ପୋଶିଛୁ ପାଯୁଂ ପାଦିଯାଏଁ ନଟନାତେ.

(ଆଜ୍ଞାକମାରସଂଖ୍ୟା)

* ମର. କିତ୍ତପ୍ରାଣ୍ୟସଙ୍ଗାମଂ.

କାରୋରୋତିକିତ୍ତିନିନ୍ଦାଦେଶାଦରୋରାରାଜ୍ଞାକଳୋର
ବାରଣାବାଜୀରମକାଲାଜ୍ଞାଂ ପଦରୟାଦ୍ଵାଂ

ବାରିଯିତନିତ ନବି ପୁରଣେଶ ଉଚ୍ଚାଂପୋଲେ
କେଉଠବେସନ୍ତନ୍ତ୍ରଂ ତନ୍ତ୍ରିତ ବନ୍ଦାକଣ୍ଠିକ୍ରିତନ.

രവ

ക്രാന്തിവത്രങ്ങളാം വാദ്യരാധാക്ഷണങ്ങളാട്ടം
 ഫോറിനർവിതത്തുള്ള രാക്ഷസവിരഹായം
 ആത്മതാക്കന്നിലവിളിച്ചുള്ളംതന്നെ വന്ന
 പാതമ്മാരുടെ പടവിട്ടിലും കൂടീടുന്നു.
 ഇന്ത്രേഷപതിന്നാലു ലോകവും കല്പഞ്ചുന്നു;
 വാരിധികളുമിരച്ചാക്കരേവ കല്പഞ്ചുന്നു;
 സാരത ചേതംഗിരിജ്ഞാലങ്ങൾ കല്പഞ്ചുന്നു;
 ഭൂമാരമായുള്ള വാദ്യനാദങ്ങൾ മൃദഞ്ചുന്നു;
 മേദിനി പൊടിശ്ശേഠായ ധൂമ്രിയും പൊണ്ടീടുന്നു;
 വേദമായൈന്നപോലെ ഭാഗവത്വും മറഞ്ഞുന്നു;
 വാസവമുഖപതമാബോളം വിളഞ്ചുന്നു;
 വാസവിനയനങ്ങൾ കോപേന ചുവക്കുന്നു;
 മാതരത്തേവൻ താനം മറമായ്മിയീടുന്നു;
 മാതരതിയുടെ ഗദാ ദേവഗ്രഹന ചുഴിപ്പുന്നു;
 ധന്തവദവരഘ്യജിലാനന്ദം വളരുന്നു;
 ധന്തനിസ്വര്യാധനന് തന്മാവം വാടീടുന്നു;
 നിംബലൻ, നിത്യപമൻ, നിത്യനവ്യയൻ, പരൻ,
 ചിന്മയൻ, ജഗമയൻ, കരഷവിനാശനൻ,
 ധന്മന്മാപനകരൻ, നിജുളൻ, നിരഞ്ഞനൻ,
 കരമുകസാക്ഷിത്രൻ, നിർജ്ജനൻ, നിരാകലൻ,
 സമതിനിലയയനന,നാളിൽ വാഴം കൂഴുൾ
 തരുവനജിനവും നന്നായി വിരിയുന്നു;

അത്രമിഷ്ടേജികളുമാദോദം കല്പരന്ന;
 പോമിനിക്കനമന്ന ഭ്രമിയും തെളിയുന്ന;
 രാമരാവണരണസന്നാഹമന്നപോലെ,
 ഭ്രമിയില്ലള്ള വിരരോക്കവേ വന്നാവന്ന
 പുക്കിതുക്കരക്ഷഗ്രം, ദിഃവവുമുപേക്ഷിച്ചു
 പുജ്ജരദേശൈ വിമാനങ്ങളുമാതമിച്ചു,
 നിന്മലയായ നദി തന്നിതകരയും വ-
 നാമദമോട് പുക്ക വന്നപടയത്രകാലം.

എ. സീരാദശം.

ഉദകനിധിനടവിൽ മരവുംആത്രിക്കാദിമേ-
 ല്ലുംചിതാദ്ദീം പവനാതജ്ഞന്ന
 ജൂനകനരപതിവരമക്കർക്കും ദശാസ്ത്രം
 ചെങ്ങു വിരച്ചിതു വാമഭാഗം തുല്യം.
 ജൂനകനരപതിക്കുഹിതുവരൻ ദക്ഷാംഗവും
 ജൂതനെന്നാകിൽ വരം സൃവദ്വിബവും.
 തദന ക്ഷീകലപതി കടന്നിതു ലക്ഷയിൽ
 താനതിസ്ഥക്കൂൾരിരന്നായ് രാത്രിയിൽ.
 ഉദിതരവികിരണതചിപ്പുണ്ണാൽ ലക്ഷയി-
 ലഭാക്ഷത്തിരഞ്ഞാനൊരുടമാഴിയാതെ.
 ദശവദനമണിനിലയമായിരിക്കും മമ
 ഫേവിയിരിസ്ത്രിടമെന്നാത്ത് മാതരി,
 കനകമണിനിക്കരവിരചിതപൂരിയിലെങ്ങുമേ

കാണാതെ ലക്ഷാവചനമോത്തിടിനാൻ.

ഉമരയാട്ടമസുരപുരി കനിവിനൊട്ട് ചൊല്ലിയേ-
അദ്ദുന്നതേ തിരഞ്ഞെ തുടങ്ങിനാൻ.

ഉപവനവുമുത്തസമസലിപയുതവാഹിയു-

ഭത്തംഗസൗധ്യങ്ങളും ഗ്രോപ്പരങ്ങളും,

സഹജസുതസചിവവലപ്പതികർഡവനങ്ങളും,

സൗഖ്യസ്ഥാലധപജുപതാകങ്ങളും,

ദശവദനമണിഭവനങ്ങളോടൊണ്ട് വിഡ്യൈ

ലിക്ഷപാലമന്ത്രിരം ധിക്കൃതമായും.

കനകമണിരച്ചിതഭവനങ്ങളിലെങ്കുമേ

കാണാതെ പിന്നെയും നീജേ നോക്കണമും

കസ്തുമചയസുരഭിയോട് പവനനതിന്മായ

കൂടുതൽത്തിരഞ്ഞെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയുടൻ.

ഉപവനവുമുത്തരതരതയപ്രവരങ്ങളു-

ഭന്നതമായുള്ള ശ്രിംഗപാപുക്ഷവും,

അധിനികമവില്ലഗലിശപരിതന്നെയു—

മാളുഗനാളു കാട്ടിക്കൊടുത്തിടിനാൻ.

മലിനതരചിക്രവസനം പുണ്ട് ദിനയായ

മെമ്പിലിതാൻ കൂൾഗാത്രിയായെന്തുയും

ഭയവിവരമുഖനിയിലുത്തണ്ണും സദാ എഴി

ഭന്താവുതന്നെ നിനച്ചുനിനച്ചുലും,

നയനജ്ഞലമനവരതമൊഴുകിയോഴുകിപ്പുതി-

നാമത്തെ രാമരാമതിജ്ഞപിക്കയും,

നിശിചരികൾ നടവിലശലോട്ട് മതവുമില്ലാറി

നിത്യസപ്താഘിണിയേക്കണ്ണു മാത്തി.

വിടപിവരഗിരസിനിബിധചദാന്തർഗ്ഗതന്

വിസ്താരം പുണ്ട് മരഞ്ഞിരന്നിടിനാൻ.

ବିବସକରକଲପତିରାଜ୍ୟତମନ୍ତରାଳ
ଦେବିଯାଂ ସିତରୟ କଣ୍ଠ କପିବରନ୍.
କମଲମକ୍ଷବିଲଜ୍ଜଗାଢ଼ିଶ୍ରେଣୀ ତନାଟଳ
କଣେକନ୍ ତୁତାଫେମାସ୍ମୀର୍ଯ୍ୟମଂ ତୁତାଫେମାସ୍ମୀର୍ଯ୍ୟମଂ.
ବିବସକରକଲପତିରାଜ୍ୟତମନ୍ତ କାଞ୍ଚିବୁ
ଦିନତଥେଣିଯେ ସାଧିତ୍ରିତିନା ତୋନ୍.

(ରାମରାଯଣ)

ମ୍ର୍ଯ୍ୟ. ଶ୍ଵେତଜଗନ୍ମ.

ସିର୍ବାତମନେନାଲକିଳ ବିଶ୍ରୁତନାମଦୟଯାଂ
ସିର୍ବିତ୍ର ଲୋକହୃତବାହ୍ୟାତ ରାଜୁସ୍ନ୍ନାନ
ଶ୍ଵେତନ୍ ଶ୍ଵେତେଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵେଯନ୍ ସକଳାୟି ତିକ୍କାନ୍
ବେଦ୍ୟାବରନ୍ ଜ୍ଞାନତି ବିଶ୍ରେଷ୍ଣନାନ୍ଦିବନ୍ଦ୍ରନ୍.
ଶ୍ଵେତାରସଂସ୍କରିତିରିକ୍ଷ୍ଵୁତିଯେକଟକାନ୍
ନିଯାନମାର୍ଘ୍ୟପାତିଶ୍ରେ ଜ୍ଞାନତିଲ୍ପଜ୍ଞ
ସବ୍ୟାତର୍ତ୍ତି ତିର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତବାନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତମନ୍ ପୋ-
ଯୁଧ୍ୟାଂ ଜ୍ଞାନିକଳିତି ଦେବଗଣଙ୍କେଜ୍ଞାତି.

ଲୋକେକକନାମନତର୍ଥଚୟୁ ତଥା “ନନ୍ଦିକଳ
ଲୋକତତିଲକିମମତାମୋତ ଜୁମମିଦ୍ଦ୍ଵାର
ଏକନୀତିଳ୍ଲକ୍ଷ ଜ୍ଞାନିତ୍ରୁତ୍ୟକଣ୍ଠ ନିର୍ବତତାନ୍
ଏକେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର୍ତ୍ତିତି;

ଆତ୍ମିଶ୍ରେଣୀରାଜ୍ୟ ତେଣାନ୍ତିବାରମାନ୍
ସତ୍ତାଜ୍ଞବ୍ରଦ୍ଧ, ବିଚେତନିନମତିନ ଶାକୁର;
ଭାବାଶୟନ୍ ରୂପରାଜ୍ୟ, ଜ୍ଞାନଙ୍କର ନନ୍ଦିଶ୍ଵର,
ଶତ୍ରାଜ୍ୟରାଜ୍ୟତିର ତୋନାନ୍ତିବାରମାନ୍ ”

ശ്രദ്ധേഡനാവുന്നരപാലകപത്തിയാളാം
ശ്രദ്ധാന്തരംഗമഹിമാവിയലുന്ന മായാ
അഥ്വത്രിയാമസമരൈ സുവമായ് പ്രിയൻ
സാദ്യം മയണ്ണി മതവുന്നോൽ നേരമന്ന

കണ്ണാർ കിന്നാവിലമരാധിപയൗട്ടുഡേം
തെണ്ടുന്ന വെഞ്ചയഴചുപൾ കരിങ്ങുള്ളം
പുണ്ടങ്ങു ചിഹ്നവുമതായിത്തുന്ന രബ്ദി—
കൊണ്ടു ജൂലിച്ചു വിലസുന്നോൽ താരമൊന്ന്

രാകാശശാക്കസമകാന്തിവില്ലാസമാകെ—
ആക്കിച്ചു വിശ്രമവിലം തെളിയിക്കുമാറു
അതകാശദേശമതിക്കന്നിനു പൊഴിഞ്ഞു പാഞ്ഞു
വെവകാതെ തന്ത്തംരഘമരിയതായ് ക്ഷണേന. [കൂക്കം]

അതന്നുംസാന്തുമകതാരിനൊടക്കാത്തമായാ—
താങ്ങയുണ്ട് മതവുന്ന ഭശാന്തരത്തിൽ,
മാനത്തിലുജ്ജൂപ്പിതമായതുണ്ണാദയഗ്രീ
മെമനാകമന്നരമ്പവാദികളും കൂല്ലണ്ണി ;

അംഗോധിതൻ തിരകളാകെയടങ്ങി, നന്നായ്
ശോഭിച്ചു പുക്കൾ പകലപന്നത്രപോൽ വിരിഞ്ഞു;
ഉൽത്തേമായി വദനേഷ്യ ഭിശാം പ്രസാദം
പ്രാണകരപ്രഭ വരുന്നൊഴുതെന്നുപോലെ.

“അണ്ണേ ! മരിച്ചു പുന്നരായുലകിൽ ജൂനിക്കാ—
നണ്ണുരു നാളിടവിടാതെയുറഞ്ഞിട്ടുന്ന
മാലോക്കരേ ! ഉണ്ടാവിന്നു, മരണം വരാതെ
മാലോടെ വാഴുമവരും, ഭവി വന്ന ബുദ്ധനു;

ମେଲାତ ପରି ନୁବମଫେଶ୍‌ଚରାଚରାଣୋ”

ଚେବାଲ୍ଲୀଗାନିବଣ୍ଣୀଥୁଳିବାଯରୀରମାଯି ;

କିଛିଆକେ ନୀତି ସକଳକୁମରେ କଷଣତିଳ
ମେଲ୍ଲୀଗାନିଥୁ ପରିଗଠ ମଣିମାଟିଯଦ୍ଦ୍ରୀଖ.

ଗେରଂ ପୁଲଗ୍ରମ କିନାବିତ୍ର ଚେବାଲ୍ଲିଯଦ୍ଦ୍ରୀଖ

ଗେରାଯୁରଥୁ ହୃଦୀ ଭାବିଯରିଣତିଥୁଣାର

“ନୁହନ କଳ୍ପିରଗତନାୟତବୁନ୍ଧାତିନାତ
ନାରିମଣିକୋତ କମାରକଗତିବିଜନ ;

ସାରଜ୍ଞଙ୍କନାଯିପରମଧ୍ୟୁତଗୋନାକିତ ତାନ୍ତ

ପାରାକେତ୍ୟକନରପାଲକନାଯି ଵାଣିଂ,

ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷିଲଜ୍ଞଙ୍କତଯଦେଶମକରି ଲୋକ-

କିଛିଆସମେକନ୍ତପତିଶ୍ରୁ ମୁକ୍ତିଶ୍ଵରାହ୍ୟଂ”

ସିଯିଥୁ ଗଢ଼ମମ ନାହିଁକଣ୍ଠିଥୁନ୍ତେବାର

ମଧ୍ୟାହନବେଳେଯୋତନାତ୍ମିଲିରଣ୍ଣି ମେଲ୍ଲୀ

ସାର୍ବତ୍ର ନନ୍ଦମନ୍ଦୀର୍ଥ ସମିପତ୍ରଜ୍ଞା-

ଅତ୍ରାନନ୍ଦିନୀ ମତବୁନ ପଲାଶେବ.

ନୀଲାଭମାମିଲକଳ୍ପିମଲତଂ ମନୋଜନଂ

ଓକାଲୁଂ ପଲାଶମତ୍ର ରୁକ୍ଷମତେଜିଲୁଂ ତାନ୍ତ

କାଳଂ ସମିପଗତମାଯବତାରମାକାନ୍ତ

ନୀଲାଂଶୁର୍ଜୁକଷଣନିତି ନ୍ଯାତମାନୀ ବୋଯଂ

ଅନେନାରମତତର କନିଶର୍ତ୍ତ ଲତାଗ୍ରହତତ-

ନ୍ଯୂନାଯମାକି, କନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳ କିଟକିଯାଯି,

ତାନେନର୍ଯ୍ୟାଲିଥୁ ଜୁଲମମଲତନିଲ୍ଲେବ

ତତପଂଗିଯାର୍କ ନୁବମାଯୁ କଳ୍ପିକୋଜ୍ଞିବାନାଯୁ.

ତେବେ ଯାଇଲୁମନ୍ତିରୁମହୋ ! ପିଣ୍ଡଯାତ ତଣେ
 ଯୁଦ୍ଧରେ କରିବାରଙ୍ଗାନ୍ତ କମାରଙ୍ଗାନ୍ତ
 ସମ୍ବାଦରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠକଷଣାପୁଣ୍ୟକାଳୀ
 କାହାମନ୍ଦରାଚନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦିକାନ୍ତରୁ ଦୁଇତର.

ମେ. କାନ୍ତରୀ.

ଓହାରମାଂକାନ୍ତରୀ ପାପିରେଖୁଣ୍ଡ
 କ୍ରେତ୍ରିପୁକଷଣେଜ୍ଞଂ, କୁରିପୁଣ୍ଡଜ୍ଞଂ,
 ପରିତାରଜ୍ଞଂ, ବଲ୍ଲିଶତଜ୍ଞଂ,
 ସମ୍ବାଦରୀ ଓହାପୁଣ୍ଡରୀ କାଳୀଯି-
 ଅହାନିଃପୁଲିଂଗଜ୍ଞାକାରମାନ୍ତରୀ
 ଲାଗଜ୍ଞାଯି ପ୍ରକାଶିତ୍ତକାଳୀରଣୀ,
 ନକଷାଗ୍ରଜ୍ଞାଲଜ୍ଞାହେତୁକେନ୍ଦ୍ରପୋଲ-
 ମକଷିଣିଶୋଭି ପ୍ରକାଶିତ୍ତକାଳୀକରେଯା ?
 ଯୁଦ୍ଧଜ୍ଞାନବରେ ନୀତିନ୍ଦ୍ରିରକ୍ଷୟାତ୍
 ଶ୍ରୀମତିକାଲପୁଣ୍ଡରିକରେଯା ?
 ଜ୍ଞାନପାଦମୁହଜ୍ଞାନ୍ତରିରଠିର ଜ୍ଞାନପିକରେଯାତ୍
 କାଲାଶିକୋଳାହଳ ପାନାନୀତିରେତୋ ?
 ଗାନ୍ଧିରମାଯୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତି ଜୁଗିକରେଯା-
 ଲାଭେଯି ନାଲୁ କବିତା ପରିଗନ୍ତରେତୋ ?
 ଅତିପିକରେତୋଷ୍ଟପୁକଷଂ ଦିଵିକରେଯାତ୍
 ପାଦଶୋକନାରୀତପେଣ୍ଟତିତ୍ତିରେତୋ ?

പാവത്ശ്രൂംഗങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കയാൽ
പാവതാരാതിതാൻ വള്ളുമെടുത്തിരുത്തോ?

അക്ഷാനലജ്ഞപാലമേരേലുദിക്കയാൽ
അക്ഷാന്തകൻ ധാലനേന്നും മിച്ചിച്ചിരുത്തോ?

സിംഹാരവാദേഹാഷമങ്ങളുംവിക്കയാൽ
സംഹാരത്തുനേരം കൂറററണ്ണന്നിരുത്തോ?

കൈഫ്ലൂടു കാരഡും പൊട്ടിയും പെരുക്കയാൽ
ഉള്ളപാതവാതസംപാതം തുടന്നിരുത്തോ?

എവം പലവിധി രജിസ്റ്റേഷൻവാം
ഭാവാനലൻ ഇപ്പലിച്ചിട്ടും ദശാന്തരേ,

ആട്ടം മയിൽക്കളും, പാട്ടം കയിൽക്കളും,
ഓട്ടം മുഗങ്ങളും, ചാട്ടം കപ്പികളും,

പേടിച്ചുമുന്നായുമിങ്ങും വന്നുത്തുട്ടു
കൂടിപ്പിച്ചാരു സ്നേഹിവിക്കയും;

തേരായം തിരഞ്ഞെടുപായും ഗജുത്തിനേരം
വായിൽക്കടന്നാള്ളിലാദേയാൽ ധാവകൻ

കായം സമന്നും കലൻ ദഹിപ്പിച്ച-
പായം വരുത്തിഡരിഞ്ഞി കല്പകിയും;

ഒന്നിച്ചുകൂടിപ്പുരക്കച്ചുരിക്കുന്ന
പന്നിക്കലഞ്ഞളിൽ ചെന്ന പിടിക്കയും;

ലാംഗ്രൂലഭംഗിയും ഭംഗം വരുന്നാകി-
ലംഗങ്ങളിൽ ചെറുമാശയില്ലിങ്ങനു

സംഖ്യിന്തനം ചെയ്യു സംഖ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്
വെഞ്ഞമരീളുഗ്രാങ്കുട്ടത്തിലശിയും

ചെന്ന പിടിച്ചു ദഹിച്ചു തുടങ്ങിനാ—
നെ, നാഡേബന്ധാമഹാകല്പാന്തസംഗ്രഹം

വന്നഭവിച്ചു വന്നത്തിൽ കനകവേ
വന്നുത്തിനെല്ലാം വിനാശം ഭവിച്ചിരു.

വട്ടത്തിൽ നിർക്കുന്ന വംശദുർമാജികൾ
പെട്ടെന്ന പാവകൻ പറവുന്ന നേരങ്ങൾ,

പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടുന്ന
ഞെട്ടിത്തുടങ്ങി ദിഗാന്തങ്ങളോക്കുവേ.

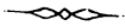
വജ്രിക്കടിലകം പുക്ക കിടക്കുന്ന
പുഞ്ജിമാന്മക്കുട്ടത്തിലെത്തി ദ്രവാലനൻ,

കൊഞ്ചികൊണ്ടംഗം ദഹിക്കും ദശാന്തരേ
തജ്ജിപ്പിടണ്ണു മരിച്ചു തുടങ്ങിനാർ.

പാശാനന്നങ്ങളും കാഴുന്ന തീയില—
ങ്ങങ്ങാരെ ചാടിഞ്ഞിക്കുന്ന വിഗ്രഹം.

ഇത്തും ദഹിക്കും മഹാകാനന്നത്തിനേര
മദ്യു വിലാപങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുമാരായി.

(നൂൽക്കുറിത്തം)

മു. ഏക്സിട്ടന്മാരുടെ ദുഷ്പാധനം.

അന്നാളാരിക്കലരിപാൾക്ക് റൂപരെൻറെ മുന്നിൽ
ചെന്നാദരരത്നാട്ട് വണ്ണങ്ങി വിനിതരായി
നിന്നാൻ, തരത്തിനു ശ്രീരഘ്ന് പറിച്ചുക്കുറ്റ
തിന്നാൻ കനിബത്തായ തരക്ഷുകളം കണാക്കു.

വെണ്ണപട്ടിൽ മുടിയെങ്ക പാഴ് കിണറേന്നഫോലെ
വൻപിടിലപ്പുമഹസിതത്തെ വെള്ളിക്ക കാട്ടി
കുപിട്ട് നില്ലുമവരിൽ മുണ്ണശാലിമന്ന—
നന്നപൊട്ട് പുണ്ട് കശലാലികൾ പൂള്ളു ചെയ്യാൻ.

ചൊന്നാരത്തെനവർ “പരം തിരക്കേന്നി കാക്ക—
മിന്നാട്ടിലെങ്ങെന്നയമംഗലമെന്തിനോക്കം?—
നന്നായ് വിളക്ക തെളിവോരുമേലിൽക്കു
നിന്നാഴുമോ? കനലരിപ്പുാതുസുമുണ്ടോ?

ആരാമബന്നവിയമുത്തമസൻമുണ്ണങ്ങൾ—
കാരാമമാകമവിട്ടനിളകാത്തിട്ടുനോൾ
പോരായ്ക്കെന്നയതികൾ വരുന്നു? മുഖ്യ—
വാരാകരത്തിരയില്ലള്ളിനു മാർക്കുണ്ടോ?

എന്നാലുമല്ലുമടിയങ്ങളെത്തിട്ടുനു—
തിന്നാണരച്ചതു; മടിക്കിലബുദ്ധമാക്കം;
ചൊന്നാൽ മുഹിത്തിട്ടകിലും ഭയമില്ല പത്രു—
അതിന്നാക്ക വാഞ്ഞരു? ഗദശാന്തിവരേണമല്ലോ.

നാവ

ഹൈക്കുമിസ്സു ചിവനാജോത ദോഷമേതും
പങ്കം പെടാതെത്താരവിടേയ്ക്കുറിയാവതല്ല;
തന്നെ കണ്ണണിക്കുടയ മുഹൂർത്ത് തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന
തന്നുകള്ളു പോര; മുകരം കരതാരിൽ വേണം.

സന്ധാന്തരിൽ പ്രമമനാമവിടേയ്ക്കു മേലി—
ചീംബനവൻനു സഹവാസമന്തമ്പിജ്ഞം;
ദേഹാവിലിത്തിജോത തെള്ള പടന്നപോയാൽ
ദേഹാവു വിട്ടൊട്ടവിലിത്തിൾ തനിച്ചു നില്ക്കും.

ഇന്ന രാജ്യമൊക്കെയവിടേയ്ക്കുനയിനമാക്കാൻ
ധാരാളമായുണിത്രടന്നിട്ടുമിയമാതൃന്നു
പാരാളിവാൻ കൊതിരെയാട്ടം ഭജനം മുഴുതി—
കൂരാശൈയന്ന പരയും മൊഴി സത്രമാക്കം.

കാലിച്ചുരക്കെനയമാത്രപദത്തിലേറി—
പ്രാലിച്ചുവെക്കിലിത്രതനേ കലാശമാക്കം;
കാലിത്തത്തള്ളപ്പിന ചെരിപ്പു കൊടുത്തുപോയാൽ
മേലിത്തതനിക്കതു മുഖത്തു ചവിട്ടിനത്രേ.

പിച്ചിയും വന്നവനെ പിടിക്കു കയറി റിട്ടാ—
ലച്ചിക്കു നായരവെന്നനു നിന്നുമഴുപ്പാർ;
മൊച്ചുരങ്ങെനയടക്കതു വിളിക്കിലങ്ങോ—
അച്ചിക്കു മേൽക്കയറി നാടകമാടിനില്ക്കും.

കോയിക്കലഗ്നിയിലെരിച്ചുവനിതലെത്ത
സ്ഥായിക്കു കാക്കമവിട്ടതെതു വധിച്ചുകൊണ്ടുവാൻ
ആയിക്കഴിഞ്ഞു പണി; പാലു കൊടുത്തു തിന്ന്
കൈയിൽ കടിക്കുവരു ജീവഹസ്ത്രായം.

ଓଶେଯଣ୍ଡୁଯଙ୍କ ତବ ବଂଶମିତିଗୀ ଓହାରା—
ପାଯଂ ପତତ୍ତଵତିନିକୁହିଲାଯବହାନୀ
ମାଯତଳିଲୋହ୍ପ୍ରତ୍ୟୁଗୀ ବେକବସ୍ୟଗୀବ୍ୟ—
ଗ୍ରାଯତତିଲେଗୀ ପତମୋ ? କଲିଯାଣ କାହାଂ.

ଦେବଜ୍ଞୁରଜ୍ଞୁଯକିଯତେର ପରିଚ୍ଛତଣ୍ଡ;
ଦେବକୁ ପ୍ରମାଣମିନିବେଣେତି'ଗେଗାରେଖାଣ୍ଡ
ଅର ପବର ହିଟ, ନୟଗେନାରକବାତଣ୍ଟାଣ୍ଟୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେବର ହୃଦୟତତିଲମନ୍ଦମରଦ.

ତକଳ୍ପେତ୍ତତ ଭୟଭେତି ନାଟିଚ୍ଛିବଣ୍ଣଂ
ପକ୍ଷାପଦରେ କିତବର ଚେବାନ୍ତ ଫେକ୍ଟଗେନର,
ଶେଷ୍ଟୁଯିଗମରଚନୀର ମନୀ, ନାର୍କଳୀ
ବନୀକଳ୍ପ ବିଳା କୁଳମନ୍ତରପୋତ, ଆଲିଚ୍ଛ.
(ହରାକେରାଳ)

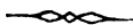

ଶ୍ରୀ. ଯୁଦ୍ଧକୋମ୍ପାହଳା.

ପରତ୍ରଶରପରିଲାପରମୁସଲକନ୍ତେଜ୍ଞଂ,
ପାତମିବଳାରଙ୍ଗୁଶଙ୍ଗୁପ୍ରଯୋଗବୁଂ,
ପଢ଼ନିଗନ୍ଦପଦମୁଵଯନ୍ତଯନ୍ତନିଗାବବୁଂ
ପାରିତ କିଛିଗୀ ପୋଣିଟୁଗୀ ଯୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର,
କରିତୁରଗରମନିକରବୁଝିବିଯନିଗାବବୁଂ,
କାଣିକର କଣ୍ଠକୋଣାଟୁଗୀ ଗାବବୁଂ,

കമ്ലഭവമുവവിശ്വയജ്ഞയജ്ഞനിനാദവും,
 കാററടിക്കും കൊടിക്കുറകൾ നാദവും,
 തയിരയുതപലമത്ര കേഷിച്ച രാക്ഷസർ
 ഉച്ചത്തിൽനിന്നെല്ലിട്ടുണ്ട് നാദവും,
 ഫ്രേതൃതാദിപിശാചങ്ങളാൽത്തിട്ട്
 പേടിയാകുംവണ്ണമുള്ള നിനാദവും,
 ത്രിഭവരദഗജക്കലമുവക്കത്രകനാദവും
 സിംഹനാദങ്ങളും, എംബാലി നാദവും,
 തിരമോട്ടതിരിട്ടുമരിയ രമികൾമുണ്ണനാദവും,
 ഒത്തകൾ നാദവും, ആനകൾ നാദവും,
 പരിഭ്രമാടരിനികരമലവിന നിനാദവും,
 പാരം കതിക്കും കതിരകൾ നാദവും,
 തുള്ളലതരരണജ്ഞനിതദ്യകരനിനാദവും,
 തുംബുതുരന്തരഗീതപ്രയോഗവും,
 അമരവരതനയകരഗതദരനിനാദവും,
 അംഖവരചാരികൾവാദ്യനിനാദവും,
 കറിനതരമനിലസുതനലവിന നിനാദവും,
 കംബുനാദങ്ങളും, ഭസ്ത്രനിനാദവും,
 കമലഭവതനയമനിവിണാനിനാദവും,
 കന്ധം വരുപ്പടി വൻപാർന്നനിനാദവും,
 കമലജ്ഞനമരിയത്ര പ്രകഴവതിനോക്കിലോ
 കൈറവപാണ്യവബേസന്റുകൊലാഹലം ;
 മണികൾ കലവരനമിത്ര പണി പെത്തതു വാഴ്തുവാൻ
 ക്രൈവമെന്ന പരയാവിതെത്തരുയും.

(അരതം)

രം. സീതാവിലാപം.

അങ്ങേയുാ! പാപം കളിച്ചും ചെറുതു ബത പിഴച്ചില,
ഹാ ദൈവമേ! ഞാൻ

മെങ്ങു! നി താനിവണ്ണം മമ വിനകൾ വരുത്തി—
ടുവാനെന്നു മുലം?

കുങ്ഗുരിട്ടം മഹാശ്രാപദവിത്തിവനാ—
ഞേജ്ഞ കൂറിട്ട തിനോ

നിങ്ഗാണം ഫാലദേശേ മമ പുനരേഴ്ത്തി
വിശ്രദേനതാ പിധാതാ ?

ഹാ! ഹാ! ഞാനെന്നു ചെയ്തു, ശിവ! ശിവ! വെറുതേ
മാമനാമാം വെടിഞ്ഞു

ശ്ലാകാനാം വാത്തക്കുമ്മനകലപെരുമാൾ
കാനനേ ഭിന ഭിനാം,

ചാകാച്ചാക്കിനക്കുട്ടിത്തു പരമ്പരയോ—
രാരിനിക്കജ്ജുതയേയാ!

മാഴ്‌കാതേ ഗണ്ഡാരം കറിനമിത്ര ഭരി—
ക്കന്നഹാരേന്നേ ഞാൻ?

എന്നേയുാ! മാതരോ മേ കല്പംവിരഹിതാ
നിഞ്ഞും കൂടിയോ മാ—

മനവന്തിം വെടിഞ്ഞു വന്നഭവി പിശ ചെയ്തി—
ലതിനേന്നുമേ ഞാൻ.

എനം മഞ്ഞുപാലകമാർ ഭരതനമിത്ര
ശ്രദ്ധാനം ചെറുറിഞ്ഞി—

ലെന്നാസ്യം, പിന്നറിഞ്ഞാലുമിതവിലമവ—
ക്കുറുചെയ്യാവതോത്താൽ ?

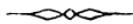
മുറ്റം മഹിദേവി ! മഹാഗ്രായം നീ,
ചെറുരുമ്പയാകന്തിനിക്കൈ നീപോൽ ;
കരവഞ്ഞൾ കണ്ണല്ല വന്നേ വെടിഞ്ഞു
തെരെരുന്ന മാം ഗഢിവതിം സ രാജു.

ഗംഗാജുലേ വിശ വഴരാജു രധിതം തോ—
സംഗം വിഹാസേപ്പു കരവുണ്ടതിനും ,
തങ്ങുന്ന തന്നിശ്ചംഖവിജുമിദ്ദോ—
ജളന്തകഷിദേശേ പ്രസരം രജുണാം .

കലദേവ വിഭേദാ ! ചതിച്ചിവണ്ണം
കളയേണ്ടില വന്നേഷ ഗഢിണിം മാം
പലതുണ്ടപരാധമകിലും കേൾ
കളവാനെന്തു തരത്തിലായിതു.

ചട്ടവാക്കകളെന്നാടെന്തുരെല്ലാം
മടിയിൽ ചേര്ത്ത പുരാ ഭവാൻ പരഞ്ഞു !
ഉടനുപു മരിഞ്ഞിവണ്ണമരയു !
വെടിവാൻ നാമ ! പിശച്ചതെന്നെസ്ത തോൻ ?

(ഉത്തരസാഖാധന ചംബു)

റ. സേതുബന്ധനം.

കപിജനസദയോ വടിവൊടാതെപെട്ടി-
ടിനിനമ്പരയശ്ച പൊഴിച്ചു പൊഴിച്ചും
പട്ടതനടിച്ചുവർ ഗ്രിതനികരങ്ങ-
ജള്ളത്തനടനാർ നാരാധണ ജുയ.

സകനകയാത്രചയാമലപല്ലവവിടപി-
ഗ്രഹാമുഖഭാരിഗിരിന്ത്രുന്ത്
പ്രമമന്ത്രനാൽ നമിതോ മംഗല-
കലശമിവാസ്ത്രിയിൽ നാരാധണ ജുയ.

അംബരമാദ്ധ്യത്തിക്കുപ്പാങ്ങിന
തുംഗതരംഗപരപരയാഴിയിൽ
മുഞ്ഞിച്ചുന്നതു കപിവിരഹ-
തമദശാലികൾ നാരാധണ ജുയ.

നീളത്തിൽ ചില ചരട്ട് പിടിച്ചും
നീളക്കെതിചന കരി തരച്ചും
വാലതു കൊണ്ടു മലകൾ പരിച്ചും
നാലു ദിഗങ്ങെ നാരാധണ ജുയ.

പഴുങ്ഗതെ പഴുങ്ഗതെ പാളിരയിട്ടും
വഴിയറിയാതെയാഴിയിൽ വിണ്ണം
നാനാജ്ഞലമാനഷരരയുട്ടത്തും
തഴക്കിയയച്ചും നാരാധണ ജുയ.

ബന്ധുരജ്ജലനിധി സേതുമുഡാരം
ബന്ധും പദ്മതനികരമെട്ടത്തും
ധൂമ്യബന്ധനങ്ങിട്ട് കപിശ്രൂരൻ
സിന്ധുവിൽ നട്ടവേ നാരാധണ ജുയ.

സപ്പസമുദ്ര സമുദ്രിതയരണി—

ചക്രമഹിയർച്ചക്രമെടുത്തും

ദിപ്പുകപിശ്ചരമണ്ണയലമധുനാ

വച്ചു സമുദ്രേ നാരായണ ജൂയ.

മഹിത മഹിഗ്രൂൾ താനൊത്തെച്ച—

രതിയ സുഖേവലങ്കരാളം മുട്ടിന

നള്ളതചിറവഴി തക്കപരി വിണ്ണു

സുരക്ഷതക്കണ്ണമം നാരായണ ജൂയ.

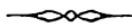
പന്നഗശായി തനിക്ക ശയിപ്പും

പന്നഗരാജൂൾ പാതാളതല്ലാൾ

ഉന്നതനായിപ്പുംകൈയ പോലെ

തോനാന്നിതു ചിര നാരായണ ജൂയ.

(ഇങ്ങപഞ്ചനാഭവ്യം)

ര. 2. ഗോവദ്ദംബനാഭാരണം.

* * * നന്ദ കമാരന്—

ക്കുന്നാട് ചെന്നാഞ്ഞാഞ്ഞതു പിന്ന;

പെട്ടുന്ന ചെന്നവൻ മുഷ്ടി ചുത്തീട്ട്

കത്തിനാൾ കനിനെയൊന്ന തിണ്ണം;

കട്ടകിടാവു തന്ന കൈത്തലം കൊണ്ടുള്ള

മുഷ്ടിയെത്തന്നാള്ളിലേററുന്നരം,

ഞെട്ടിനിന്നാലേള്ളാത് കന്ന താനൊന്നുമേപ്പാർ
വട്ടം തിരിഞ്ഞു തുടങ്ങിച്ചുമേ ;

വുക്ഷണജൈല്ലാം ഞെരിഞ്ഞു തുടങ്ങിതെ;
പക്ഷികരൈല്ലാം പറന്നിതെങ്ങും;

ശാഖികകൾ ചേൻംജീ വാനരയുമണ്ണൾ
ചാടിത്തുടങ്ങിതകാട്ടരോദം;

തിട്ടതി പുണ്ടുങ്ങളാരട്ടിമാനൈല്ലാം
വട്ടത്തിൽ നിന്നഞ്ഞശന്നിതെങ്ങും;

കന്ദരം തന്നിലേ മറ്റിരമായും
കിന്നരരല്ലാതു വിന്നരായി;

നന്നിച്ചു നിന്നായും പന്നികരൈല്ലാമ-
ക്കന്നിലേ ചാടിക്കരക്കി നിന്ന;

കുപ്പത്തെല്ലുണ്ടുള്ളു വന്നപുലിങ്കുങ്ങൾ
സംഗ്രഹിച്ചും ചാടിതെയ്യുമിങ്ങും ;

വേട്ടിയുവനായും കാട്ടാളരല്ലാരും
കാട്ടിത്തുടങ്ങിനാരെന്ന നണ്ണി ;

കാട്ടുപോതെല്ലാമെ ചാട്ടം തുടങ്ങിത
കാട്ടിനു മുട്ടിലേക്കാട്ടികളും ;

കാട്ടാന കുട്ടങ്ങൾ കുട്ടം പിരിഞ്ഞു നി-
ന്നോട്ടം തുടങ്ങിതകാട്ടിലുമേപ്പാർ;

ചേണരു നിന്നുങ്ങളാരെന്നക്കിടാങ്ങും
വിന്നങ്ങളായങ്ങു പാതയു ചേന്ന ;

ശാസ്ത്രലം തന്നോടു ചേച്ചു തുടങ്ങിതെ
ശാസ്ത്രല പോത്തുഡേളംതോടും;

മുഖ്യിയെറരുജ്ജാത നാവുകൊണ്ടുനേരം
നിജ്ഞപ്രമാഥയാൽ കണ്ണനിൽ,

പാരം ചൊരിഞ്ഞിട്ടു സിംഹങ്ങൾ തന്നോടെ
അല്ലാരമായുജ്ജാത നാദത്തിബന്ന്,

മാരെറാലി കൊണ്ടോരു കുറവവും കൊണ്ടു-
ദേശറദം കരഞ്ഞൊനക്കുന്നമദ്ദും.

ഇന്തിരന കബെഡാരു നാദക്കമാരകൻ
പൊന്തിച്ചു നിന്നാനക്കുന്ന മെല്ലു,

വാമമായുജ്ജാത പാണിതലുംകൊണ്ടു
വാതരു നിന്നാദ്ധ്വര്യത്തി ചൊന്നാൻ :—

“എന്ന കയ്യിലുജ്ജാത വൻകന്നിൻ കിഴിഫേല
വന്നഞ്ഞറുംവിൻ നിങ്ങളെല്ലാം.”

വല്ലവഹാരല്ലാമെന്നതു കേടുദും
വല്ലവിമാരോടും തുടിച്ചുമെ,

ബാലകരമാരേയും പുണ്ടകൊണ്ടുംഭിരന
ചാലെ നടന്നതിൻ കിഴിൽ പുകാർ.

കന്നകിടാങ്ങളും കാലിയുംമരെറല്ലാം
കന്നിനു കിഴിലുംഞായ നേരം

താനഞ്ഞ തന്നോടെ നർക്കുശല്ലുതി നി—
നാനാവഗ്രാനം തുടങ്ങിതാനേ.

(തുങ്ഗരാമ)

ര 12. നൈഹംസ സംവാദം.

അവിലും കല്യാണം നമ്മക്കിനി അവികലമമിതപ്പെല്ലം
 അകിലിന്റെ മണംമെഴുന്നിന്റെ ശ്രംപരിമള്ളം
 അവില്ലവന്തേളിൽ ഇണങ്ങി വിള്ളേറേണം (അവി)
 അപത്തക്കന്നാൽ നിന്നെങ്കണ്ണേണ്ണു
 നിന്നൊടാതിത്രുമായും ഞാൻ കൈക്കാണേണ്ണു
 അധി ബാധിച്ചിന്ന കുത്രക്കം പുരുഷേന്നറം
 ഇംതി ചാപല്പരമോ ഗൗക്കു പദ്ധതി
 സുദിനമെത്രയുമെന്ന ചൊൽക്കോരതിനു
 കുറവുണ്ട് ചെറവിഹ സുതനോട്ടും നീജും സുതയോട്ടും
 സഹസ്രതനു ലൈഭി വരായുധാൽ (അവി)
 അനിക്കരു വന്നിരിക്ക സദേ മംസ!
 പെരിക്കത്തിന്തിന്തിന്തിനിക്കയി! കേൾ
 നരകത്തിൽനിന്നു കരയേറിനേന്നറിക
 അനികിൽത്തലോദരി വരികിലിപ്പോൾ
 സരസി ഇംസന ശ്രാസനം മമ
 ശ്രിസി ഭ്രംബമാക്കിനിയിഹ
 ഹരിണങ്ങനർമിശിലൈഭി വരയോള—
 മരികിൽ മമ വാസം പിരിക്കാലാ. (അവി)
 ഇനി വരം കശലഞ്ഞർ മേല്ലുമേലേ കാണുക.
 മുനിവരം നാരദനിതാവത്സന്തു
 ഭണിതമേതദീയം കേളുകൊണ്ണക
 ചുംബകണിക പിന്നെ ഇല്ല കണി കാണാവാൻ.

ശ്രൂ

മനജ്ജനായക! മുനിയെ മാനയ
മനസി മമ കോതി പെത്തതു കേളിഹ
സതസി ചെന്ന വിത്തനമുണ്ട്
വത്സൻ എന്ന് തവ പരിസരേ (അംബി)

(നാളപരിതം)

ഉഖ. യുതരാങ്ഗസന്ദേശം.

ഈ യുതരാങ്ഗസനാൽ മാർത്തശ്ശചയ്യു
വന്ന പറവാനിവിട നിഞ്ഞഭളാട്ട് രാജുന്ന
നന്ന വഴിയെകിലത്തുതന്ന കരണിയം
മന്നവചചാംസി കമയാമി ഹരശംഗ്രാ.

നമ്മുടെ കമാരനാൽ തെള്ളു കുവില്ലു,
നമ വദവാബനാൽ മന്ത്രസമവനില്ലു,
മന്ത്രമതികാൽ ഏഹുമാനമവനില്ലു,
കമ്മമിത്ര നമ്മുടെ ധരിക്കേ ഹരശംഗ്രാ.

നല്ല ഗ്രണമുജ്ജളാൽ ഭവാനോട്ട് പരഞ്ഞാൽ
വല്ലതുപായമുള്ളവാക്കുമെഴുതാക്കം ;
കുർപ്പഡയതാകിന മനശ്ശുത ലഭിച്ചാൽ
നല്ലതു നിപുണ്ടിപദങ്ങവ ഹരശംഗ്രാ.

എക്കലൊൽ ശൈ പുനരരഞ്ഞര മകനില്ല;
രക്കലൊൽ കുപ്പനയമുണ്ടവന പദ്മണി;
എക്കിലതമസ്ത്രതിനിനിക്കുമെഴുതല്ലു
സകടമിതൊക്കുമെന്നിക്കു ഹരശംഗ്രാ.

ഭേദിപരിപാലനമിതെന്തു ബഹുദഃവം?
സോമകലജ്ഞാതനിലഭതററവുമനത്മം;
ഫേമധനയാന്ത്രഭവനാദികളിതെല്ലാം
എപ്രമഥുളവാമധികമേവ ഹരശംഗഭാ.

എന്തിനിധി ഒഹാരഭവവാരിനിധി തന്നെ
ചന്തിരകളായ വിഷയങ്ങളിലിഭാനിം
നിന്തി വലയുന്ന പുനരരഞ്ചേരി മക്കനേ ! നീ ?
ശാന്തിമന്ത്രചിന്തയ ചിരായ ഹരശംഗഭാ.

കാനനനിവാസമത്രതനേ തവ നല്ല
താനനഭവിച്ഛടനരിഞ്ഞ സൗഖ്യമഞ്ചലും ;
ഞാനനഭചിതം പുനരരഫ്റ്റയുമതല്ല,
ജ്ഞാനികളുടെ മതമിതെന്തു ഹരശംഗഭാ.

കദമ്പലമുലജ്ഞലമെന്നിവ ഭജിപ്പാൻ,
കദമ്പരതലേ ശ്രീലക്ഷ്മണമ രൈഖ്യപ്പാൻ,
നന്നിതു മരങ്ങളുടെ ദോഷക്ഷേച്ചപ്പാൻ,
ഒന്നാർഥി ദ്രുപ്പഭവതിപ്പു ഹരശംഗഭാ.

കാമക്ടുകോപമദഹാനമിവയ്യാനം
ധിമതി ഭവാന്തകലിടക്കുന്നകയുമില്ല;
കാമിനികടാക്ഷശരപാതഭയത്തില്ലാ,
ഘാകതഗ്രജനിതു നല്ല ഹരശംഗഭാ.

ഇക്ഷുശരപാതമൊഴിവാൻ പുനരപായം
ഭിക്ഷുതരനേ സവ തവ ക്ഷവലമിഭാനിം
ഇക്ഷിതിയിലാഗ്രഹമശ്രാംകളം ;
പക്ഷാംതു സാധ്യതരമേവ ഹരശംഗഭാ.

ହୁଣ୍ଡିଯଳୁଯଂ ପାତକିଲେବୁ ନୁବଦ୍ଧାତ୍ମାତ ?
 ହୁଣ୍ଡପଦଲାଭୁମତିଗୁ ସମମଳ୍ପ;
 ଚାନ୍ଦମକରଙ୍ଗରିଚାନ୍ଦଗୁମଳ୍ପା
 ଗିନ୍ତିତମଙ୍ଗେହା ! କୁରିତହେତୁ ହରଶଙ୍କେ.

ଯାତ୍ରୀଯୁଦ ପାଲଗମଦେହୁକୁରିତାଗା
 ପାତ୍ରମତ୍ରମାତ୍ରମିନି ନିଷ୍ଠା ତୁଟରେଣ;
 ଶାତ୍ରମତ୍ର ମାଂସମଲାତ୍ରମପବିତ୍ର,
 ତତ୍ର ତବ ପୁତ୍ରତଥି ଦେଣ ହରଶଙ୍କେ.

ଅଶ୍ରୋତୁନୁବମଳ୍ପ ପରିଯୁବେହାଜୀବଯାଗଂ,
 ଶାନ୍ତିମରିଯୁଗନହିନିରତାକେ ହିତମଳ୍ପା;
 କେନ୍ତ୍ରରସଗାତି ଵିଷଫ୍ୟୁଣ୍ଡିଯବିକାର
 ଅଶ୍ରୋତୁଯଗ ଫୋଲୁମିଯଲୁଗ ହରଶଙ୍କେ.

ମଳ୍ପମିଶ୍ରିମାତରଦ କଟାକଷଶେରମେଠ,
 ଦୁଃଖମଲରବଗରଦ ବନ୍ଦୁକରୁ ସହିତ୍ୟ,
 ଅପ୍ରକାଶ ପିଣ୍ଡୟଗିତ୍ର ପଲକ୍ଷମତ୍ରପୋଲା
 ନଳ୍ପ ଶଳେମୁକ୍ତିତ୍ର ତବାଗ୍ନ ହରଶଙ୍କେ.

ନିଷ୍ଠାଜୀନିଯୁ ତପରିତବେଶବତମିଦାନି
 ଡଂଶି କଲତା କ୍ରେପଦଗିନିଯୁମାଯି
 ଅବେଳାର ବନତିଲତିକର୍କଣ୍ଠକମିତାକ
 ମଂଶାଲମୁଦଳ ପତମତିବ ହରଶଙ୍କେ.

ତାପସଞ୍ଜଗନ୍ଧରେ ବଣେଶ୍ବରବିନରଣ୍ୟ,
 ତାପଶମଗାଯ ହରିଗାମଧୁରଚପ୍ରୟାନ୍ତ ;
 ପାପହରତିତମ ଜୁପଣେବର୍ଜୁନାରା
 ଫେରାଭଗନୀତାପ୍ରୁତମିତାଗ ହରଶଙ୍କେ.

ଏକର ମନୋଗତମିତି ଶେଷନ୍ତିଙ୍କେ !
ନିର୍ମଳ ଶୈତାନର କୁଳମିତି ମନ୍ୟ;
ଦୂରମିଵ ତଣଜୁଲିଲିଖଣକୀ ମତବିଦୀ—
ମନୀ କରିବେ କରିବେ କରିବେ କରିବେ.

ଯୁଦ୍ଧମତ୍ରପିଳନ ବ୍ୟାହାଷପଦମଦ୍ଦ୍ଵୀ,
ପୁରସ୍ତାନାଶକତମିତଳ୍ପ ହିତମଳ୍ପ ;
ବ୍ୟାହାଷପଦମଦ୍ଦ୍ଵୀ ବ୍ୟାହାଷପଦମଦ୍ଦ୍ଵୀ
ଶ୍ରୀରାତ ନାଥକ୍ୟାଯିକମଣ୍ଡି ହରିଶଂକା.

(ପତିକାଳିତାଙ୍କୁ)

୨୭. ଅନ୍ତର୍ପାସ ବାକ୍ୟ.

ଯତିକୁଳାହାଲାର୍ଦ୍ଦୀଯିଙ୍କ କଲେର—
ତୃତିକଲପତାନ ମହାଶୀ ସାବଳେନମନ୍
ଶୁତି ନରପତିତନ୍ ମନୀ କୁଞ୍ଚିତ—
ପ୍ରତିନ୍ଦତାଯିତମିଲୁକାରମୋତି :—

“ଆତତତତତତିରରେରାରାତ୍ରରତ୍ନଂ
କରତତରଫେ ଯୁତିଶ୍ରୁଣ୍ୟରିତିଯେତୁ
ବିତରତିରୁଣାପେଟ୍ଟଂ ଭୋଗ୍ୟ
ଧୂତରମଂଗନ୍ତମାନୀ ତରନ ବାଣୀ.

ଶେଯରପରପର ଶେଯରପର ! ନନ୍ଦ-
କଲେପନ୍ତାରନ୍ତିପ୍ରିଦିଂ ଭୋଗିଙ୍କ
ବିଶେଷତା ! ଭୋଗ ପାକୀଲେନନ୍
ଶେଯରପର ଶେଯରପର ଶେଯରପର !

കുമരഹിതചേഹാ! ചത്രിച്ച കജ്ജ-
ക്കുമതികളക്കുതവംഗപോരകമാർ
സേമനന്നുത! ഭവഞ്ചപിത്രപ്രദേശ-
ഭ്രംബനസഭതയറിഞ്ഞിട്ടും ജീവത്തിൽ.

കപടതയില്ലയൻ പുജ്യഭാവം
നുച്ച! നിയതം നിലനിശ്ചയില്ല നിത്യം;
സഹാ സഹാരിഭാരതാം സഹാനന്
സപ്പദസമുന്നതി വിട്ട നഷ്ടനാക്കം.

കത്രുപവരലക്ഷ്മി തങ്കക്ഷണം തപൽ-
ശ്രദ്ധഗളുംവിലണ്ണതു കൈക്കിയാട്ടം ;
കത്രുക തവ ഭാഗ്യംദേവതയ്ക്കായ്
കത്രി കഴിപ്പുതിനമ്മരക്ക് വലാമാർ.

വലശകനി, ശ്രദ്ധപമരര കണ്ണൻ,
ചരംമതിരുത്തൊരു ധാരംരാഞ്ചിപ്പുന്ന്,
കലാകലിയവന്നര തമ്പിയെന്നി—
കലാഹതകക്കപ്പെട്ടതുതാൻ കലാശം.

പരബ്രഹ്മപരിമാമിയാം സഹിന്ദ്ര-
ദ്വിരദബ്രഹ്മം കലഞ്ഞം പുക്കാദരനം
സുരപതി സുതനാം ധനജ്ഞനയനം
പരമാരിസംഹതിയിൽ പ്രയാസമന്നോ ?

വിനയഗ്രംഖഗംഗിരപെന്തയഷമാ—
രനഘലജ്ഞാബലശാലി ഓസാദരമാർ
അനവരതമന്ത്രത്ര പാത്തിട്ടുന്നോൾ
ജ്വനജ്ഞയലക്ഷ്മി ഭവാനെ വിട്ടപോമോ ?

ശേമന്നുത! ഭവാൻ പിണ്ണയും ഭി-
ശേമനമിതിൽ സ്വയമാന്ത്രികാത്ത പക്ഷം,
വിമലമതി കിർണ്ണി തന്ന ഫോയി-
ക്കമലശരാനകന ബജ്ജിച്ചിട്ടെട്ട്.

അഹ്മദഹരതപഃപ്രസന്നനായി—
ബുദ്ധപതി പാദപതാഗ്രുമകിയെന്നാൽ,
പിറ്റെന്നരിപുകലത്തയേകനായി—
ബുദ്ധസഭാലോ വിജയൻ ജൂയിച്ചേകാംജിം.

ഖരടഗിരിരിയുട്ടു ചാപമാക്കി—
ബുദ്ധതിചെയ്യപ്പരാണപുണ്യമുന്തി
വരമരിയ തപസ്ഥിനാൽ പ്രസാദോ—
തനരമത്തിടിലസാധ്യമെന്തു പിന്ന?

മതി മതി മതിമന്റു! വിശക സാക്ഷാത്ക
മതികല ചുടിയ ദേവനേകിരിടി
യുതിയൊട്ടുടനെ ഭജിച്ചിടാനായു്
കൂതി തുനിയട്ട ഭവിഷ്യമത്ര ഭവ്യം.”

(വിജയാദയംകാവ്യം)

രണ്ട്. ക്രൈസ്തവന്റെ പുരാണം.

എത്രയും ഭക്തവാദസ്വല്പമെന്തെ ഭഗവാൻ കൂഴി-
നത്രപാരിലിവതാരകായ്യും മിക്കതും
സത്രിക്കാതെ സാധിച്ചിട്ടു സംഘമഹിഷിമാരോധം,
എത്രപെന്തുരാഖികളുടെ സാകല്പ്യത്വത്വാട്ടം,

പിത്രാദിക്ക്ലോട്ടം, പ്രിതനായ വലഭദ്രേഗനാട്ടം,
മിത്രമിച്ചന്നണ്ണക്ലോട്ടം, മന്ത്രിക്ക്ലോട്ടം,
തന്ത്ര സമുദ്രമരുസ്ഥമമഹാരാജ്യാനിയിക്കൽ
സുത്രാമാവിനേക്കാട്ടിലും സുവിച്ചിത്രനം.

അക്കാലത്തൊന്നിച്ചു ശ്രദ്ധകലപവാസം ചെയ്യുമുലം
ചിൽക്കാതൽക്കൈ സതീത്രുനായിതന വിപ്രൻ ചും
ചൊങ്കക്കാണ്ട ക്രചലൻ ഭക്തിക്കാണ്ഡഭാരിത്രുദ്ധഃവ
ക്രജ്ജാളിജ്ഞാതൈക്കണ്ണിലുത്തു ഭജിച്ചിത്രനം.

ഭക്തിയേറ്റം ഭഗവാന്നുക്കലൊംകിലുംവബന്ന് ഭായ്ത്
ഭന്താവോള്ളം വിരക്തയായിലു ഭക്ഷിംച്ചു
സക്തിയുള്ള ശ്രദ്ധാശിപ്പാനേന്നായിലടക്കദാ ഗൗതി
ശൈക്തിയേരുക്കുടെ പത്രിയേരു പറഞ്ഞു :—

“ചില്ലിനമാനസപതി ചിരന്തനനായ പുമാന്
ചില്ലിചുലിച്ചാനു കടാക്കിപ്പാനോക്കണം;
ഇല്ല ഭാരിദ്രാന്തിയേരു വലതായിലട്ടാരാന്തിയും;
ഇപ്പും വിണു ക്രത്തമാരായതു കണ്ണാലും;

വല്ലാ! കേട്ട അലും പ്രംമാതമഗനനായ ഭവാന്
വല്ലഭയേട വിശദ്ധൂമറിയുനില്ല;
സമ്പ്രവദശാസ്ത്രപരാണാജ്ഞനു ശ്രൂഹശങ്കവഹി—
സമ്പ്രവദജ്ഞനായ ശ്രേണി തവ വയസ്യുന്ന ;

നിവ്വാണദനായ ലക്ഷ്മീപതിയെച്ചുനു കണ്ണാലി—
ഭ്രമിപ്പാരഭാരിത്രുദ്ധഃവമാഴിയും എന്നു;
ശ്രദ്ധഗതതിക്കൽനിന്നു പിതിഞ്ഞതിക്കള്ളിനേന്നജ്ഞഗൽ—
ശ്രദ്ധവിനേയണ്ണോ കണ്ടു? വെറുതേ ശ്രം

ପରିକଟିଲ୍ଲାଙ୍କଣ, ଭଗବାନଙ୍କାଳମାନ କାଳେତରଣ
ଯିରଇସ ଯାତ୍ରାକଣାଶରଣ ଦେଖାନନ୍ଦ.

“ପରତତତଣ୍ଡିଗନତରଣ; ପୁତ୍ରିରାବାୟଲ୍ଲା ପଣୀ!
କରବରତୀନାରାଜେତ୍ର; ତୋରଥୁକ୍ତିରେଷିଂ

ନିରତେ ଶୁଭ୍ରବନଙ୍କାଳମାନ ପୁଲରକାଳେ ପୁରାଞ୍ଜ୍ଵଳା;
ଅବିଶେଷ ବଲ୍ଲାତୁଂହୁର ତାଣ୍ୟକେଣାଂ;
ଶ୍ରୀଭଗବତଙ୍କା ବାଣୀତାନାତ୍ମନ ମହା-
ଅଭିଵିନନ୍ଦମାନ କରୁଫେଲତୁଂ ଶୁଭାରତ,

ସପଦେବନତିଂକର୍ତ୍ତନିନାରାମିକରତାତ୍ମ; ଏହିକଣ
ଲାଭେଷୁମାମିଲାୟମାଂ କଣ୍ଠୁମଧୁମାଂ
ଅବେଲୁମାଂ ମଲତମାଂ ପଲାଭୁମାଂ ଯତାରେ କରି
ମଲକୁନ୍ତୁମଣାବାତ୍ରରାକର୍ଯ୍ୟାଙ୍କଣ.

ମଲା କରୁ ଅନ୍ତର୍ମୁଖଲେନ୍ତୁରେବଣ୍ଡନାରିଯାନେତ୍ର
ମଲଫ୍ଲେବନ୍ଦ, ଚ୍ଚାନ୍ତରିଲେବାନାଳାକାରୀଯାଙ୍ଗଂ.”
ଶୁପୁରାରଂ ଉତ୍ତାପିର୍ବର ବାକ୍ଷକେତ୍ରିକାରରଂ
ପିପ୍ରାମିନା ଯାଚିତ୍ରକାଳନ୍ଦନ୍ୟାନ୍ୟାଂ,

କଷିପ୍ରମିତକଟତିଚିକକାଳକ କଷ୍ଟଂ ନନ୍ଦିମେହାଂ
ଅପ୍ରମିକଂ ପଦାତିଶରତାତ ତୁଣୀଯିତ୍ତ ଏକଟି
କାଳର ତତ୍ତ୍ଵନେନାରଦ ଯତିତ୍ରତ୍ତବନ ପତିଷ୍ଠିତ
କାଳଟି ପାଇଁତ୍ର ପଦାତି କରୁଇଲ କେବୁତୁ.

ଶୁଲଂକ-ଶୁକ୍ରମଲଂ କରୁଥୁବନ୍ଦତିକୁର-
ଶୁଲଯାସ ପଣୀଫେରୁଛ ଯାତ୍ରାଜୁଂ ଚ୍ଚାପ୍ର
ବ୍ୟାଲାତ୍ରିରୁବେକ୍ଟଂ ତୁଳନୀଯ ଦେଇଂ ଶୁଭ୍ରନାମ-
ଶୁଲନ୍ଦରେ ଜୁପା ଚ୍ଚାତୁଂ ଚ୍ଚାପ୍ର କୁତୁଂପା,

ചാലെ വലത്തോട്ടൊഴിഞ്ഞെന്നു ചുരുക്കി
കോലാഹലംകുട്ടകൊണ്ട് വിനിസ്ത്രിച്ചിട്ടു.

(കമ്പഡിപ്പിൽ വരുമ്പാടി)

രീ. ദേവന്മാര്യൻ അമ്പലാതി.

നാട്ടപാടുനിക്കാംപോൾ ചുട്ടത്തും മനക്കാന്നിൽ
ഒടിചന്നിപ്പുറേശത്തു പാട്ടപാക്കം തെങ്ങെള്ളില്ലാം
കൂടെവന്ന ഭവാനിപ്പുരുൾ കൂടലതരക്കാലാചയ്യും
കേടുതിരുപ്പോളിക്കുട്ടം നാട്ടവാഴംവഴിപ്പോലെ
നാട്ടമദ്ദുംപാളിനുരമ്മാരോട്ടമദ്ദുംപാളിയങ്ങൾ
നാട്ടമദ്ദും നശിച്ചിട്ടും കൈടഭാരേ! ധരിച്ചാലും.
കൂടുവേ കൂടുവേ കണ്ണാൽ കൂടെ തെങ്ങൾക്കാരിക്കലും
എപ്പും കുറവില്ല മുഖത്തുംപും കുറവില്ലാ ;
കനകണ്ണാലരിയാത്ത കൂട്ടമായിത്തിന്റെ തെങ്ങൾ
വന്നകണ്ണാലാവലാതിയുണ്ടാത്തിക്കാൻ ശേഷിയില്ല ;
മുന്നാവേണ്ടാ, മിട്ടക്കമ്മാരെന്ന ഭാവം ചിലക്കുണ്ട്
നിന്നുകകാണ്ടഞ്ഞരചയ്യാമന്നിയെക്കാളുത്തായം ;
നാട്ടിലെഞ്ഞുമനത്തുണ്ടാക്കില്ലാത്തകാലത്തി—
കൂട്ടമത്രസമർമ്മരാർ വലിപ്പുമണ്ണിനെന്നതെന്ന ;
പെട്ടകം കുട്ടകം കുട്ടിപ്പുട്ടതം വാലിയക്കായം
പെട്ടിയും കുട്ടിലും വട്ടം കുട്ടിന പൊന്നവാഴം
വഞ്ചിയും സഞ്ചിയും എവജ്ഞിക്കാണ്ണിയും കാഞ്ചവാങ്കൊള്ളും
പഞ്ചവും തണ്ണവും കിഞ്ചിത്തു പുഞ്ചതിക്കാണ്വും കണ്ണാൽ,

അഞ്ചുമാരുള്ള ഭാവങ്ങൾ അഞ്ചുമാരുള്ള പ്രാണാല
 അഞ്ചുമാരും കളരുങ്ങൾ നന്ദിയേലും വിദോഢങ്ങൾ
 ഇക്കണക്കപറത്തെന്നാലിക്കമയ്യിപ്പിച്ചവന്നു
 നിങ്കണക്കമന്നിവയെല്ലാമൊക്കെയും ഫോയറുണ്ടോയും
 അക്കവിക്ക ശിഷ്ടരായിട്ടിക്കരിക്കുന്നുവരായ
 കക്ഷശ്രമാരസുരമാർ ധിക്കരിക്കം മഹാകഷ്ടം !
 തന്മരാനെ ! അടിയങ്ങൾ സംഭരിച്ച മുതലെല്ലാം
 പോൻപുരക്കാരനംകൂട്ടം വന്മുകൊണ്ട് കഴുലാക്കി
 ഉപരിനാട്ടിലുള്ളതെല്ലാഖന്പരനാട്ടിലുമിച്ച
 കംടക്കോണേക്കുത്തം പാപം കംടക്കോണേ വിനശ്രൂതി
 ഇത്തമാത്രമണ്ണത്തിക്കാമിതിൽപ്പിനെ തിരുവുള്ളും
 പുത്രശ്രദ്ധപുരംതനിൽ ഭവിച്ചുന്നാൽ കിട്ടമണ്ണോ.
 ഏതുതനെ പരയാവു ദേവകർക്കൈനും തോന്നേണ്ട
 ശൈത്യഫോറപരാധിയം സഹിക്കാണ്ടിട്ടരജ്ഞന്.
 ഇന്നറവും വനക്കെപ്പട്ടാൽ കൂറുകാക്കുമെഴുതലും
 ഇന്നറവും വിഷമെല്ലാം പാറരക്കുക്കു സഹിക്കാണോ?
 നീററിലുള്ളു മുതലകൾ ചീററിവന്നങ്കുക്കുന്നോയാൾ
 മാററിയാകം തവളയ്ക്കേണ്ടരുപോവാനെന്നുത്താമോ?
 മരുരാത്തുനീ ഗതിയില്ലിപ്പുരിഷക്കെന്നാറിണ്ടാലും
 കൂറുന്നേരം പോററിതനെ മാററലക്കുന്നുവെന്നുത്താരുൾ
 തോരുപോയാൽക്കുറുവാന്നുവരുത്തുന്നുവെന്നുത്താരുൾ
 മററമില്ലാവിധി ചൊന്നാൽ ചുരുക്കുമെന്നേ പരയാവും
 ചെറുവാട്ടം വരുത്താതെ ഉന്നറുപരേതുനേയ്ക്കുണ്ടാം
 കുറുമണ്ണക്കിലുമിന്ന പോരുന്നിക്കുണ്ടാമേ പോരാറി !
 *
 YANTHOLE, T. (സിപ്പുരുഷമാം)

